СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 11 СІЧНЯ 2002 РОКУ ЧИСЛО 2 VOL. CIX FRIDAY, JANUARY 11, 2002 No. 2

ПРОГОЛОШЕННЯ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

ОЦИМ ПОДАЄМО ДО ВІДОМА ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ, ВІДДІЛОВИМ УРЯДОВЦЯМ І ВСІМ ЧЛЕНАМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

що

35-та ЗВИЧАЙНА КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться

в ЧИКАҐО, ІЛЛИНОЙ,
в готелі „CHICAGO MARRIOTT O'HARE HOTEL“,
починаючи від 24 травня 2002 року

Постанови статуту щодо вибору делеґатів на Конвенцію, кваліфікацій делеґатів, числа делеґатів з поодиноких Відділів і повновластей делеґатів є такі:

Вибір делеґатів і їх заступників має відбутися впродовж 60 днів від дня проголошення Конвенції. Беручи до уваги, що Конвенцію проголошено 11 січня 2002 року, 60-денний реченець для вибору делеґатів і їх заступників скінчиться 11 березня.

Делеґатів і їх заступників, до яких управнений даний Відділ, вибирається на звичайних зборах членів Відділу. Найменування повинно відбутися зі залі, і всі кандидати повинні бути представлені членам перед голосуванням. Кандидат чи кандидатка, які, одержали, найбільшу кількість голосів, є обрані делеґатами. Заступники делеґатів повинні бути обрані окремим голосуванням в такий самий спосіб. Кожна однакова кількість голосів щодо заступника повинна бути вирішена негайно ще одним голосуванням над відносними кандидатами. Кожний член має право на один голос на кожного делеґата і кожного заступника, до яких управнений Відділ. Делеґати і їхні заступники мусять бути вибрані на цих самих звичайних зборах Відділу. Якщо делеґат не зможе взяти участи у Конвенції, його місце займе заступник. Коли Відділ має більше делеґатів, місця перешкоджених займуть заступники по черзі кількости одержаних при виборі голосів.

На зборах можуть бути присутні і голосувати за делеґатів і заступників тільки повноправні члени УНСоюзу. Повноправним членом є такий член, що платить вкладки за своє забезпечення в УНСоюзі. Тим самим член, що відійшов на безплатне продовження або виплачене забезпечення, або є суспендований, не може бути присутній на зборах і не може голосувати. Повноправні члени можуть голосувати за делеґатів і їх заступників тільки в тому Відділі, в якому платять вкладки до Братського Фонду УНС. Неприсутні не мають права голосувати.

Делеґатами і їх заступниками можуть бути вибрані тільки ті повноправні члени УНСоюзу, які мають всі кваліфікації на урядовців Відділу, є не менше, як один рік членом УНСоюзу і не менше, як шість місяців членами цього Відділу, що його мають заступати, до дня початку Конвенції, і в якому платять вкладки до Братського Фонду УНС, закінчили 18 років життя, є українського походження і не є головними або відділовими урядовцями чи агентами якої-небудь іншої подібної організації чи компанії, та які сповняють всі обов'язки супроти УНСоюзу, зокрема виявили активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу. Не можуть бути вибраними делеґатами чи їх заступниками особи, які коли-небудь неоправдано або злосливо внесли або причинилися до внесення будь-якої судової скарги, акції або процесу проти УНСоюзу у власному імені або в імені будь-якого іншого члена.

Кожний правно існуючий Відділ УНСоюзу, що має 75 або більше членів, які платять в тому Відділі вкладки до Братського Фонду УНСоюзу є управнений до заступництва і голосування в усіх справах, які будуть порушувати на Конвенції, а саме: Відділи, що мають від 75 до 149 членів включно, вибирають одного делеґата; Відділи, що мають від 150 до 225 членів включно, вибирають двох делеґатів; Відділи, що мають від 226-301 членів включно, вибирають трьох делеґатів; Відділи, що мають від 301 і більше членів, вибирають чотирьох делеґатів. Кожний делеґат є управнений до одного голосу. Жодний Відділ не може бути управнений до більше, як чотирьох делеґатів.

Відділ, який має менше, як 75 членів, щоб здобути представництво на Конвенції, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше, як 75 членів, і коли обидва такі об'єднані Відділи матимуть 75 або більше членів, які платять у цих Відділах вкладки до Братського Фонду УНС, тоді вони будуть управнені до вибору одного делеґата. Якщо ці Відділи не умовляться добровільно інакше, як Відділ з більшим числом членів буде управнений вибрати, делеґата, а Відділ з меншим числом членів – заступника.

Повновласті делеґатів і їх заступників мають бути прислані до Головної Канцелярії УНСоюзу, впродовж 10 днів по виборі делеґатів, але не пізніше, як за 60 днів перед Конвенцією.

Parsippany, NJ: дня 11 січня 2002 року.

ЕКЕЗКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСоюзу:

УЛЯНА М. ДЯЧУК – предсідник
СТЕФКО КУРОПАСЬ – 1-ий заступник предсідника
АНЯ ДИДИК-ПЕТРЕНКО – 2-ий заступник предсідника
о. МИРОН СТАСІВ – директор на Канаду
МАРТА ЛИСКО – головний секретар
СТЕФАН КАЧАРАЙ – касир

Чи треба було переселяти людей із зони Чорнобиля?

КИЇВ. – Примусове переселення людей і невдале надання їм допомоги після аварії в Чорнобилі завдали більше шкоди, ніж радіяція. Такий висновок зробили експерти ООН на підставі нового дослідження наслідків Чорнобиля. Результати дослідження опубліковані 6 січня в англійському журналі „Ґардіян".

Згідно з доповіддю „Людські наслідки Чорнобильської ядерної аварії", яку опубліковано Програмою розвитку ООН та ЮНІСЕФ, медичні наслідки від Чорнобильської радіяції є значно меншими, ніж вважалося досі.

На думку експертів ООН, найбільшої шкоди здоров'ю людей завдали їхні переживання, а також не завжди доречні намагання допомоги їм.

„Щедрі пільги і медична та продовольча допомога всім, кого визнано жертвами Чорнобиля, породила у мільйонів людей почуття приречености і комплекс залежности", заявили експерти ООН. Експерти ООН вказують на шкідливий ефект пільг і допомоги, що роздається людям, яких визнано постраждалими від Чорнобиля. В Україні і Білорусі вони одержують понад 50 різних пільг і компенсацій, зокрема щомісячні виплати, медичне обслуговування, додаткові відпустки. Як зазначають експерти, в Україні „жертви" Чорнобиля отримують до 100 доларів на місяць, внаслідок чого для багатьох одержання статусу постраждалого є призабливим.

Переселення призвело до розриву сімей, зруйнувало багатотисячні спільноти, викликало безробіття серед переселенців, депресії та стреси, які спричинили розлади здоров'я. Прямим наслідком радіяції у доповіді визнається зростання після Чорнобиля випадків захворювання на рак щитовидної залози у дітей в Україні в 40 разів. Достовірно постраждалими називаються також понад 100 ліквідаторів, які захворіли на променеву хворобу, 41 з яких помер.

Інші свідчення щодо значного зростання захворюваности внаслідок опромінення після Чорнобиля, зокрема на левкемію, рак, вроджені вади та дитячі захворювання, є „дуже обмеженими".

Випадки вроджених спотворень були лише у дітей жінок, які були вагітні і працювали на майданчику ЧАЕС під час вибуху, зазначають експерти ООН.

УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Президент просить парлямент терміново розглянути проєкт закону про лазерні диски

КИЇВ. – Президент України Л. Кучма 8 січня звернувся до Верховної Ради з проханням терміново розглянути проєкт закону про виробництво, експорт та імпорт дисків для лазерних систем зчитування, внесений Кабінетом Міністрів 26 грудня минулого року. До парляменту надійшов також лист від прем'єр-міністра України А. Кінаха з таким же проханням. 20 грудня Верховна Рада вже вкотре не змогла ухвалити закон, внаслідок чого того ж дня уряд США оголосив про запровадження торговельних санкцій проти України – у відповідь на піратське виробництво і розповсюдження комп'ютерних програм, відео- та музичних компакт-дисків. Санкції, які набувають чинности 23 січня ц.р., поширюються на метали, взуття та інші товари, що експортуються з України, загальною вартістю у 75 млн. дол. Проєкт має розглядатися у повторному, другому читанні 10 січня. Провідник фракції Комуністичної партії України Петро Симоненко висловився проти цієї пропозиції, зазначивши, що парлямент повинен розглядати окремо кожне питання про внесення до порядку денного того чи іншого законопроєкту.

Конституційний суд визнав неправомірною заборону Компартії України у 1991 році

КИЇВ. – Конституційний суд 29 грудня визнав неконституційним рішення президії Верховної Ради від 1991 року про заборону діяльности Компартії України. Голова суду Віктор Скомороха вважає, що президія перебрала на себе судову владу і її дії були неправомірними. Провідник Компартії України Петро Симоненко назвав рішення суду „практичним завершенням боротьби, яка тривала впродовж 10 років відносно незаконної та антиконституційної заборони діяльности КПУ". Партія не вимагатиме повернення майна, яке належало Комуністичній партії України в складі Комуністичної партії Радянського Союзу до 22 липня 1991 року і яке зараз передане дитячим та медичним установам, культурно-освітнім закладам. З часом питання про повернення майна може виникнути, але під час розгляду подання у Конституційному суді питання про повернення майна КПУ не порушувалося.

Володимир Литвин одужує після автокатастрофи

КИЇВ. – 29 грудня, на трасі Київ – Обухів, голова адміністрації Президента, провідник передвиборного бльоку „За єдину Україну!" Володимир Литвин у автокатастрофі дістав струс мозку. У даний час він перебуває в лікарні у Феофанії. Лікарі оцінюють стан його здоров'я як задовільний. Зі службовою машиною В. Литвина „Тойота-Ландкраузер" зіркнулося авто „Жигулі", яке раптово виїхало на смугу зустрічного руху. Внаслідок зіткнення автомобіль „Жигулі" зазнав значних пошкоджень, а водій, 61-річний пенсіонер А. Плюта, загинув. Провідник фракції Верховної Ради „Яблуко" Михайло Бродський вніс проєкт постанови про створення тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування обставин автокатастрофи, в якій постраждав В. Литвин. Проєкт підтримали фракції КПУ, СПУ, „Батьківщина", представники Рухів. М. Бродський заявив, що не вірить у версію міліції про те, що винуватцем катастрофи став водій „Жигулів".

Патріярх Алексій II відвідає Крим на Великдень 2002 року

КИЇВ. – Патріярх Московський і всієї Русі має намір відвідати Крим у пасхальні дні 2002 року. Про це він повідомив 30 грудня у своєму посланні голові Верховної Ради Автономної Республіки Крим Леонідові Грачу. Алексій II сказав, що високо цінує підтримку, яку голова парляменту Криму надає Українській Православній Церкві (Московського патріярхату), і висловив сподівання на співпрацю надалі.

Російський рух України пропонує встановити свято єднання

КИЇВ. – 8 січня Російський рух України звернувся до керівництва держави з пропозицією офіційно визнати 8 січня Днем російсько-українського єднання. Звернення було підписане громадськістю під час урочистих зборів представників Російського руху України біля пам'ятника Богданові Хмельницькому у Києві. На думку Російського руху, такий крок повною мірою відповідав би найвищим національно-державним інтересам України та Росії, зустрів би повне розуміння й схвалення з боку народів двох країн.

Конкурс на проєкт монументу незалежности

РІВНЕ. – Рівненська міська рада оголосила 8 січня відкритий конкурс на кращий ескізний проєкт монумента незалежности України у місті. Конкурс триватиме до 10 березня. Кращі ескізні проєкти будуть нагороджені. Авторам, проєкт яких отримає першу премію, нададуть виключне право на подальше проєктування й участи у виконанні проєкту.

Україна – найприбутковіша для інвесторів

КИЇВ. – Журнал „Тайм" з посиланням на міжнародний інвестиційний банк „JP Morgan" повідомив, що Україна в минулому році повернула чужоземним інвесторам 57.1 відс. прибутку. За цим показником Україна випередила Росію, Ніґерію, Еквадор, які вважаються кращими у цій площині. Серед найменш надійних названі Венесуеля, Уруґвай, Єгипет, Арґентина.

Розпочато виконання Договору з відкритого неба

КИЇВ. – 4 січня Генеральний штаб Збройних Сил України розпочав виконання першого етапу Договору з відкритого неба. 15-27 квітня ц. р. в м. Нортгольці (Федеративна Республіка Німеччина) відбудеться сертифікація літака спостереження Ан-30Б ескадрильї „Блакитна стежа" Військово-повітряних сил України. У ній братимуть участь представники усіх 27 країн-учасниць Договору. За результатами перевірки апаратури спостереження, встановленої на літаку, буде видано допуск до виконання місій спостереження військових об'єктів з повітря. Одночасно з українським Ан-30Б перевірятимуться також Ан-26 з Угорщини та Ан-30Б Росії. Відповідно до рішення Консультативного комітету з відкритого неба, у 2002 році Україна має прийняти на своїй території 9 інспекцій спостереження і виконати 7 зовнішніх контрольних місій.

Верховний суд України підтвердив законність звільнення В. Фальковича і О. Тимошенка

КИЇВ. – Верховний суд України 8 січня не задовольнив апеляційну скаргу Генеральної прокуратури України щодо звільнення колишніх керівників корпорації „Єдині енергетичні системи України" Валерія Фальковича і Олександра Тимошенка, чоловіка провідника партії „Батьківщина" Юлії Тимошенко. Керівників корпорації заарештували у серпні 2000 року зі звинуваченням у розкраданні державного майна в особливо великих розмірах. 9 серпня 2001 року Києво-Святошинський суд ухвалив рішення про негайне звільнення затриманих. Верховний суд визнав законним рішення Києво-Святошинського суду.

Снігопади порушили ритм життя

ЛЬВІВ. – Впродовж двох діб, від 29 до 31 грудня, в західних областях України випали особливо великі маси снігу, які викликали снігові лавини в гірській місцевості, заблькували шляхи, перервали постачання електрики. Відновлення електропостачання і очищення шляхів триває. Станом на 5 січня повністю відновлено електропостачання у Волинській, Рівненській, Івано-Франківській, Закарпатській і Тернопільській областях. У Закарпатській області забезпечено проїзд через гірські перевали, лише у Хустському районі внаслідок сходу снігової лавини залишається перекритим автомобільний рух на окремих ділянках шляхів. У Івано-Франківській, Львівській і Тернопільській областях через снігові перемети відсутній проїзд до 97 сіл і хуторів.

Малолітні в'язні нацизму незадоволені виплатою компенсацій

КИЇВ. – Міжнародна спілка колишніх малолітніх в'язнів нацизму і 10 національних організацій, що входять до її складу, у відкритому листі до німецької громадськости від 4 січня висловлила незадоволення прийнятим у ФРН законом про заснування фонду „Пам'ять, відповідальність і майбутнє" та виконанням основних його положень. Зокрема урівняно в правах на компенсації жертв нацизму з країн Східної Европи, особливо колишнього СРСР, які одержали „сміховинні суми", з тими, хто живе на Заході й одержали значно більші суми. У листі наголошується, що німецький фонд працює у режимі, повністю закритому для тисяч жертв з країн СНД та Балтії. Спілка закликає до співпраці та розуміння. Консул ФРН в Україні Мартін Шефер зазначив, що уряд Німеччини зацікавлений у якнайшвидшому завершенні процесу виплати компенсацій жертвам нацизму.

Піраміди в Криму

СЕВАСТОПОЛЬ. – Севастопольський вчений-першовідкривач Віталій Гох, відомий своїми заявами про відкриття у товщах землі Севастопольського реґіону золота, а пізніше - сімох древніх пірамід, заявив 4 січня про виявлення в районі Севастополя аналога знаменитого єгипетського Сфінкса. Піраміди і Сфінкс зведені набагато раніше піраміди Хеопса – приблизно 16 тисячоліть тому.

Відкрився Центр китайської літератури і мови

КИЇВ. – 3 січня у Київському національному університеті імені Т.Шевченка відкрився Центр китайської літератури і викладання китайської мови. На церемонії відкриття були присутні посол КНР в Україні Лі Гобан, міністер освіти і науки України Василь Кремінь. Посол зазначив, що з Київського університету вийшло чимало фахівців китайської мови, які внесли вагомий внесок в розвиток співпраці і обмінів, налагодження зв'язків у сфері культури між КНР і Україною. Утворення центру гратиме позитивну ролю у розвитку міждержавних взаємин.

Перепоховання німецьких вояків

ЖИТОМИР. – У Радомишльському районі Житомирської области 3 січня на прохання керівника робочої групи Німецької народної спілки догляду за військовими похованнями в Україні Л. Мюлера проведено ексгумацію останків німецьких військовиків, котрі були поховані у безіменних могилах, з метою ідентифікації, розшуку родичів та перепоховання на цвинтарі в селі Віті Поштовій під Києвом. Виявлено 22 загиблих, 7 з них мали особисті жетони, за якими вдалося встановити їхні особи. За свідченнями очевидців подій та архівних документів, у 1941-1943 роках у центрі Радомишля знаходилося кладовище Вермахту, де було поховано близько 400 німецьких військовослужбовців.

Журналіст застрелився на могилі матері

ОДЕСА. – Вранці 31 грудня на Новоміському кладовищі в Одесі було виявлено тіло завідуючого відділом газети „Одесскіє ізвєстія" Юрія Іванова, 1940 р.н. Експертиза підтвердила самогубство. Дружина журналіста повідомила, що 30 грудня Ю. Іванов пішов на кладовище відвідати могилу своєї матері і там застрелився з обрізу мисливської рушниці, який привіз з Баку. На місці трагедії було знайдено передсмертну записку, в якій загиблий просив спалити його тіло.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Україна готується до виборів Верховної Ради

31 грудня в Україні почалася передвиборна кампанія. Згодно закону, до 9 лютого не можна вести агітацію за конкретних кандидатів у народні депутати, тому головна діяльность політичних партій тепер полягає у визначенні своїх позицій і пошуку союзників. Цій меті присвячені з'їзди та конференції, які, з огляду на велике число партій, відбуваються майже щодня.

15 грудня минулого року підписанням Угоди про утворення бльоку „За єдину Україну!" у Києві завершився організаційно-правовий період становлення бльоку, розпочатий ще 17 липня, коли Аґрарна партія, НДП, партія „Трудова Україна" і Партія реґіонів підписали деклярацію про намір утворити цей бльок.

На фото: під час прес-конференції (зліва) провідник Аґрарної партії, голова Львівської обласної адміністрації Михайло Гладій, провідник НДП, міністер транспорту Валерій Пустовойтенко, провідник бльоку, глава Адміністрації Президента Володимир Литвин, прем'єр-міністер, провідник Партії промисловців і підприємців Анатолій Кінах, віце-прем'єр, провідник Партії реґіонів Володимир Семиноженко і народний депутат України, провідник партії „Трудова Україна" Сергій Тигипко. *Фото: УНІАН*

Бльок „Наша Україна"

На засіданні Політичної ради бльоку Віктора Ющенка „Наша Україна" вирішено провести міжпартійний з'їзд бльоку 16 січня. Усі 10 партій-учасниць блоку – Народний рух України, Український народний рух, партія „Реформи і Порядок", Християнсько-народний союз, партія „Солідарність", партія „Вперед, Україно!", Республіканська християнська партія, Молодіжна партія України, Конгрес українських націоналістів, Ліберальна партія України – провели свої з'їзди, на яких прийняли рішення про створення блоку „Наша Україна".

Виборчий бльок Ю. Тимошенко

5 січня в Центрі культури і мистецтв Київського політехнічного інституту відбувся з'їзд виборчого бльоку Юлії Тимошенко. З'їзд вирішив питання про формування і затвердження виборчого списку бльоку, визначив кандидатів від бльоку в мажоритарних округах, стратегію боротьби „в умовах інформаційної бльокади і тотальної протидії з боку влади". 22 грудня минулого року угоду про створення виборчого бльоку Юлії Тимошенко підписали партія „Батьківщина" (провідник – Ю. Тимошенко), партія „Собор" (Анатолій Матвієнко), Українська соціял-демократична партія (Василь Онопенко), Українська республіканська партія (Левко Лук'яненко), Українська консервативно-республіканська партія (Степан Хмара) та Українська християнсько-демократична партія (Лесь Сергієнко).

Юлія Тимошенко у виступі на з`їзді запропонувала перетворити парляментську опозицію на державний інститут з певним статусом, який би чітко визначав права, обов`язки і функції цієї опозиції. На з'їзді був присутній провідник Соціялістичної партії України Олександер Мороз. На 12 січня призначено IX з'їзд Соціялістичної партії України.

Комуністична партія України

5 січня, у Києві, на шостому позачерговому з'їзді ухвалено ряд програмних документів партії та передвиборчу програму. Делегати з'їзду прийняли звернення до народу України. З'їзд затвердив список кандидатів на вибори у багатомандатному виборчому окрузі. Очолюють список Петро Симоненко, Омелян Парубок, голова Ради ветеранів України Іван Герасимов, Борис Олійник і Валерія Заклунна. У списку є також провідник кримських комуністів Леонід Грач і Генеральний прокурор України Михайло Потебенько.

Партія „Єдність"

На засіданні Центральної ради партії „Єдність" 5 січня провідник партії, київський міський голова Олександер Омельченко повідомив, що до проведення міжпартійного з'їзду бльоку, який відбудеться 12 січня, плянують оголосити про самоліквідацію і колективне входження до партії „Єдність", Партія захисту прав споживачів і Партія підтримки вітчизняного виробника.

Партія „Молода Україна"

На VI з`їзді політичної партії „Молода Україна", який відбувся 29 грудня, було ухвалено рішення про входження партії до виборчого бльоку „Єдність", до якого також увійшли партії „Єдність", „Справедливість", „Жінки України" і Соціял-демократичний союз. Головою політичної партії „Молода Україна" обрано заступника голови Дніпровської районної державної адміністрації Києва 29-річного Ростислава Карандеєва. На з'їзді було затверджено список зі 100 делегатів від „Молодої України" на міжпартійний з'їзд бльоку „Єдність" 12 січня.

Українська партія

3 січня голова Української партії Євген Добряк повідомив, що згідно з угодою, укладеною з виборчим бльоком Юлії Тимошенко, представники Української партії агітуватимуть на місцях за бльок Ю. Тимошенко, а члени бльоку надаватимуть партії підтримку під час виборчих перегонів, спільно братимуть участь у контролі за голосуванням у день виборів. Представники Української партії, яких оберуть до парляменту, увійдуть до фракції, що буде створена бльоком Ю. Тимошенко. Свою симпатію до виборчого бльоку Ю. Тимошенко представники Української партії пояснили тим, що він „єдиний, який відстоює національні інтереси України". Кількість членів партії, разом з прихильниками, становить 17 тис. осіб.

Команда озимого покоління

Ліберально-демократична партія, Селянсько-демократична партія, Партія конституційних демократів і Партія приватної власности об'єдналися 30 грудня в Команду озимого покоління (КОП). Таку назву придумали учасники Українського відкритого кадрового конкурсу і вперше оголосили на з'їзді Ліберально-демократичної партії України 22 грудня минулого року. Члени КОП наголошують, що ідеологічними настановами нового об'єднання є „відкритість, чесність, конкурентоздатність, орієнтованість на майбутнє". Провідниками КОП є Валерій Хорошковський, Інна Богословська, Микола Вересень, Валерій Вощевський, Ірина Горіна та ін. Відомий журналіст М. Вересень заявив, що він прийняв остаточне рішення увійти до парляменту, щоб в новій якості продовжити діяльність заради свободи слова і преси.

Всеукраїнське об'єднання „Єдина родина"

28 грудня II з'їзд Всеукраїнського об'єднання „Єдина родина" ухвалив рішення про створення передвиборчого бльоку політичних партій для участи у парляментських виборах 2002 року під робочою назвою „За Ющенка". Голова „Єдиної родини" Олександер Ржавський зазначив, що до цього бльоку мають увійти всі партії, які підтримують бльок „Наша Україна", але з якихось причин не увійшли до його складу.

В Адміністрації Президента

КИЇВ. – Президент України Л. Кучма 8 січня повернув з своїми пропозиціями для повторного розгляду у Верховній Раді Закон України „Про вибори депутатів місцевих рад і сільських, селищних, міських голів". Цей документ не може бути підписаний, оскільки передбачена ним концепція виборчої системи не відповідає основним засадам місцевого самоврядування, визначеним Конституцією України, не забезпечує формування ефективно діючих в інтересах громадян органів місцевого самоврядування, створює передумови для суттєвого зниження дієздатности цих органів. Глава держави 8 листопада 2001 року у листі до Верховної Ради наголошував на зазначених недоліках запропонованої системи виборів до органів місцевого самоврядування. Проте ці зауваження глави держави не були враховані. Розглядаючи цей закон, Л. Кучма враховував і численні звернення до Президента України, Кабінету Міністрів від обласних, районних, сільських, селищних та міських рад, депутатів з проханням не підписувати його, з тим, щоб вибори проходили за чинним законом.

УНІАН

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 206-го відділу

З днем 3 січня 2002 року обов'язки секретаря 206-го відділу перебирає новий секретар:

Ірина Сарахмон

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Irene V. Sarachmon
P.O. Box 754
Woonsocket, RI 02895
(401) 766-3669

АМЕРИКА І СВІТ

Іран озброює палестинців

ЄРУСАЛИМ. – 3 січня Ізраїль затримав у Червоному морі торговельний корабель. Його капітан зізнався, що віз зброю для Палестинської автономії. Ізраїльська сторона стверджує, що зброю везли з Ірану. Міністер транспорту Ізраїлю Ефраїм Сне піддав критиці США за стриману реакцію у зв'язку з арештом цього корабля. На думку Е. Сне, Вашінґтон прагне відвернути запровадження відповідних заходів з боку Ізраїлю у зв'язку з цим інцидентом та уникнути дипломатичного конфлікту з Іраном. Вартість зброї, серед якої виявлено 62 ракетні комплекси типу „Катюша“, становить приблизно 100 мільйонів дол. Керівник Палестинської автономії Ясир Арафат, заперечуючи причетність його адміністрації до цієї справи, все ж пообіцяв розпочати слідство.

Афганістан наближається до миру

КАБУЛ, Афганістан. – У понеділок, 7 січня, американські літаки знову бомбардували табори бойовиків „Аль-Кайди“ у гірському районі Тора-Бора на сході Афганістану. За словами представника Пентагону Джона Стафлбіма, там все ще залишаються невеликі загони терористів. Інформаційне агентство „Афган ісламік прес“, що базується у Пешаварі, повідомило, що під час американського бомбардування 27 грудня загинув керівник талібської розвідки Карі Ахмедула, його брат та двоє найближчих помічників. К. Ахмедула був відомий своє жорстокістю до полонених. Його ім'я входило до списку злочинців з числа талібських командирів, яких розшукує антитерористична коаліція. 8 січня головні особи в уряді Талібану, включно з міністром оборони, оголосили про свою готовність здатися в полон, проте чимало вояків „Аль-Кайди“ воліють закінчити життя самогубством, аніж здаватися американцям. Тим часом Афганістан з кожним днем все більше переводить своє життя на мирні рейки – при активному сприянні і постійній гуманітарній допомозі західніх держав. Першим західнім керівником, який відвідав Афганістан за останні десятиріччя, став прем'єр-міністер Великобританії Тоні Блейр. 7 січня він провів переговори з керівником афганської тимчасової адміністрації Хамідом Карзаєм на летунській базі поблизу Кабулу. Т. Блейр запевнив, що не тільки Англія, але й інші західні країни підтримають нову владу Афганістану.

Щоб викорінити тероризм з усіх країн

ВАШІНҐТОН. – Вашінґтон допомагатиме у боротьбі з тероризмом іншим країнам, на території яких діють терористичні угруповання, – повідомив заступник міністра оборони США Пол Вулфовіц. В інтерв'ю газеті „Нью-Йорк Таймс“ він зазначив, що наступним етапом кампанії боротьби з тероризмом може бути знищення баз терористів у таких країнах, як Сомалі, Ємен, Індонезія та Філіпіни. За словами Вулфовіца, деякі з цих країн, зокрема Сомалі та Ємен, не спроможні самостійно здолати терористів. Тому Пентагон уже допомагає їм в антитерористичних операціях. Американська антитерористична операція в Афганістані ще далека від завершення, - заявив міністр оборони США Доналд Рамсфелд. За його словами, американські спецпідрозділи продовжуватимуть операції в Афганістані аж до повного припинення опору талібів та бойовиків „Аль-Кайди“.

Санкції щодо Лібії ще потривають

ВАШІНҐТОН. – Президент США Джордж Буш повідомив Конгрес про наміри продовжити ще на рік економічні санкції проти Лібії, запроваджені на початку 1986 року. Організація Об'єднаних Націй у 1999 році стримала санкції проти Тріполі після того, як Лібія видала своїх громадян, звинувачених в організації знищення американського пасажирського літака у 1988 році. Проте у листі до Конгресу Дж Буш наголошує, що Лібія не виконала усіх вимог Ради Безпеки ООН, зокрема не виплатила компенсації родинам загиблих пасажирів та членів екіпажу авіолайнера.

„Репортери без кордонів“: є підстави для занепокоєння

ЛОНДОН. – Українська редакція Бі-бі-Сі повідомила, що міжнародна правозахисна організація „Репортери без кордонів“ у звіті за 2001 рік занесла Україну до переліку семи европейських країн, де протягом року мали місце випадки вбивства журналістів. „Вбивство Ігоря Александрова забезпечило Україні місце поряд із Північною Ірландією, Косовом і Країною басків“, - говориться у звіті організації. Звіт також відзначає погіршення стану свободи преси у світі: за більшістю статистичних показників 2001 рік виявився значно гіршим за попередній. „Виняток становить тільки кількість вбитих журналістів і то лише на одну жертву менше“. У 2001 році було вбито 31 журналіста (у 2000 році – 32); заарештовано 489 (у 2000 році - 329); випадків погроз та насильства -716 (у 2000 році - 510); торік було ув'язнено 110 журналістів, а у 2000 році - 77 (станом на 4 січня 2001 року). „Репортери без кордонів“ зазначають, що вперше за останні роки 2001 рік позначився випадками погіршення свободи преси у країнах сталої демократії. Такими є наслідки терористичних актів 11 вересня і наступної антитерористичної операції для багатьох засобів масової інформації США, Канади і Великобританії. У багатьох країнах з'явилася тенденція посилення контролі за діяльністю чужоземних журналістів - Китай, Савдійська Арабія, Бірма, Північна Корея і В'єтнам тримають їх під жорсткою контролею. Інша небезпечна тенденція, присутня у багатьох країнах, - безкарність злочинів щодо журналістів. Слідства у справах про убивства журналістів у переважній більшості випадків закінчуються безрезультатно, а їхні замовники не встановлюються і залишаються на волі. До переліку таких країн потрапила і Україна. „Безпорадність Генеральної прокуратури і МВС України у розслідуванні справи Георгія Ґонґадзе змусили Раду Европи ухвалити рекомендації щодо проведення незалежного розслідування за участю чужоземних експертів“, - відзначається у звіті.

Заарештовано 50 керівників Талібану і „Аль-Кайди“

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. – Американські морські піхотинці 2 січня заарештували в Афганістані 50 керівників Талібану і бойовиків терористичної організації „Аль-Кайда“, повідомило державне радіо Пакистану. Загальна кількість заарештованих - понад 200 осіб. Як пише газета „Доон“ з посиланням на урядові джерела Пакистану, із в'язниці Кохат під Пешаваром у створений на летовищі Кандагару спеціяльний центр для допитів співробітники спецслужб США відішлють 139 бойовиків „Аль-Кайди“ – громадян різних арабських країн, затриманих при переході пакистанського кордону. Їх переправлятимуть літаками окремими групами. За даними газети, 31 грудня заарештованих у Кохаті відвідали спостерігачі ООН. Повідомляється також, що допити бойовиків ведуть як представники пакистанських спецслужб, так і агенти ФБР США.

В Аргентині – новий президент, п'ятий за останні тижні

БУЕНОС–АЙРЕС, Аргентина. – Законодавча асамблея Аргентини 2 січня значною більшістю голосів призначила новим президентом країни колишнього віце-президента, сенатора Едуардо Дуальде. Е.Дуальде став уже п'ятим аргентинським президентом за останні тижні. 21 грудня 2001 року зрезигнував президент Аргентини Фернандо де ла Руа. Того ж дня тимчасовим президентом став голова сенату Рамон Пуерта. Після цього тимчасовим президентом було обрано Альфонсо Родрігеса Саа. Після його відставки 31 грудня тимчасовим главою держави став депутат-пероніст Едуардо Каманьо. У своїй інавгураційній промові Е.Дуальде заявив, що зформує уряд національної єдности, щоб вивести Аргентину з глибокої економічної та політичної кризи. Він також запевнив законодавців, що не домагатиметься переобрання на президентську посаду. Новообраний президент, який перебуватиме при владі до кінця 2003 року, дав зрозуміти, що підтримує рішення призупинити виплати за державними боргами. Е. Дуальде закликав міжнародну спільноту з розумінням поставитися до аргентинських проблем, оскільки, за його словами, країна просто не здатна зараз обслуговувати свої зовнішні борги. Виступаючи в конгресі перед законодавчою асамблеєю, Е. Дуальде дав сувору оцінку ситуації в країні, економічна модель якої, за його словам, вичерпала себе. Він зазначив, що „індекс бідности“ досяг 40 відсотків, кількість бідних наближається до 15 млн. осіб. У 2001 році 730 тис. громадян перейшли з „середньої кляси“ до розряду бідних. Резерви Центробанку Аргентини зменшилися торік на 18 млрд. долярів США. Тільки за грудень, констатував Е.Дуальде, збір податків та інших прибутків держави зменшився на 33 відсотки. Глава держави запропонував плян виходу з кризи, що складається з трьох пунктів: „відновлення політичної влади, встановлення миру і формування бази для зміни економічної і соціяльної моделі“. Церемонія вступу Е.Дуальде на найвищий у державі пост відбулася 2 січня. Економічну програму новообраний президент представив у п'ятницю, 4 січня. Е.Дуальде є представником партії перонистів. Він брав участь у президентських виборах 1999 року, але програв Фернандові де ла Руа.

Генерал К. Морозов коментує події в Україні і світі

(Закінчення, початок у „Свободі" за 4 січня)

Я попросив генерала Морозова висловитися щодо трагедії, пов'язаної із знищенням російського пасажирського літака українською ракетою 4 жовтня 2001 року. Одразу після загибелі пасажирського літака як міністер оборони О. Кузьмук, так і Президент України Кучма заперечили причетність українських військ протиповітряної оборони до неї. Прем'єр А. Кінах такої причетности не виключив. Зрештою, під тиском фактів і зібраних доказів, Україна в особі її міністра оборони і Президента змушена була взяти на себе відповідальність.

Міністер оборони Кузьмук подав рапорт про відставку, Президент Кучма висловив дещо запізніле і для багатьох не дуже переконливе співчуття сім'ям загиблих, але все це не давало відповіді на низку серйозних запитань. Що діється в українських збройних силах? Лише за півтора року до того, 20 квітня 2000 року, українська ракета, випущена теж під час навчань, помилково влучила у житловий будинок у Броварах, що під Києвом, заподівши смерть трьом особам. Тоді військове керівництво теж спочатку відкидало причетність Збройних Сил до цього.

На думку генерала Морозова, випадок, пов'язаний із знищенням російського літака, говорить про те, що присутність на території України чужоземного військового угруповання, тобто Чорноморської фльоти Росії, завжди створювала серйозні проблеми, які час від часу загострюються, виливаються у критичні ситуації. Полігон, з якого було випущено ракету під час спільних навчань, підпорядкований Росії, – нагадує генерал. Друга проблема – технічна. Не таємниця, що і ця українська ракета, й багато інших були виготовлені ще в Совєтському Союзі. Вони не лише застарілі, а й перебувають на контролі Росії, тобто Росія є власником конструкторської документації та документації заводів-виробників. Маючи на озброєнні ці технічні засоби, Україна фактично не лише залежна, а й підпорядкована у цьому аспекті російським конструкторським бюро, організаціям, які займаються технічним супроводом, зберіганням та підтриманням ракет у боєздатному стані, ґарантуванням безпеки їх використання. Якщо ракета знаходиться на озброєнні в Україні, то час від часу Україна отримує технічну документацію про проведення обов'язкових реґламентарних робіт, заходів безпеки зберігання, технічних кроків при використанні ракети у навчальних цілях чи при бойовому застосуванні. Часто такі заходи здійснюються не українськими, а російськими бриґадами, які виготовляли ракету.

Така залежність, на думку Костянтина Морозова, породжує багато проблем. Наприклад, коли документ від російського заводу-виробника ракет надсилається у частину російських Збройних Сил, він йде офіційними каналами з відповідними дорученнями про якість виконання. Інша річ, коли такий документ потрапляє в українську частину. Хоч виробник той самий, ракета та сама, але держава вже інша, і невідомо, як до такого документу поставляться в українській армії. Морозов вважає, що у принципі його слід сумлінно виконувати, але існують певні політичні перестороги. Тому питання в тому, як виконуються такі технічні вказівки і чи виконуються вони взагалі. Це стосується не лише ракет, а й системи вишколу особового складу, управління, організації навчань, оцінки готовности всіх ланок, які беруть участь в стрільбах. Армія, на думку К. Морозова, має бути незалежною, використовуючи власну техніку і озброєння, які або виготовлені в Україні, або ж закуплені Україною, з повним технічним, оперативним та організаційним забезпеченням.

К. Морозов звертає увагу й на несподіваний для багатьох політичний аспект цієї проблеми. Він вважає, що не існує підстав говорити про якусь цілеспрямованість знищення російського лайнера, але разом з тим не можна виключати можливости використання такої організаційно-технічної невідповідности ситуації у політичних цілях. Уже зараз, зауважує генерал, у пресі з'являються висловлювання, що для ґарантій безпеки використання засобів протиповітряної оборони в навчальних цілях потрібно, мовляв, створювати спільні російсько-українські командні пункти, спільні чергові зміни оперативного складу, тобто фактично взяти під контролю українські Збройні Сили або окремі їх види чи роди.

Декому вигідно зберігати таку ситуацію і надалі, оскільки ці чисто технічні моменти допомагають вирішити політичну проблему: закріплюючи технічну залежність української армії від Росії, можна поступово привести до стану, коли українські спеціялісти будуть не здатні самостійно виконувати свої функції. Відтак, щоб у мирний час ґарантувати безпеку своїм громадянам, Україна, застерігає К. Морозов, змушена буде піти на політичні рішення, не відповідні інтересам її незалежности. Тому, розв'язуючи на щоденній основі технічні проблеми у Збройних Силах, Україна крок за кроком вирішувала б і серйозну політичну проблему.

Коментуючи дії колишнього міністра оборони О. Кузьмука, пов'язані із трагедією 4 жовтня, К. Морозов пролив світло на психологію і мотиви поведінки у кризових ситуаціях найвищих урядовців у Києві. Він вважає О. Кузьмука високо підготовленим фахівцем, здібним офіцером і порядною людиною, яка опинилася у безвихідній ситуації. Міністер оборони, зауважив генерал Морозов, є керівником відомства, яке не формує ніякої власної політики. В цій ситуації перша позиція міністра оборони засновувалася на заявах і діях, які мали б відповідати державним інтересам. Генерал Морозов вважає, що О. Кузьмук захищав Україну. „Він не думав, що це буде настільки великим неґативом, що краще визнати відразу те, що ти знаєш, ніж продовжувати заперечувати причетність української ракети до загибелі лайнера. Сучасна українська система не далеко відійшла від совєтської, відтак перша реакція в такій кризовій ситуації – не визнати свою провину, друга – визнати її частково, а третя – піти у відставку, остаточно дискредитувавши себе".

К. Морозов припускає, що у дійсності Кузьмук знав, – бо посадовець такого рівня не міг не знати, – про основні причини катастрофи. Однак він не міг говорити від себе особисто, як солдат. Він говорив так, як це було потрібно урядові. Звичайно, вже з перших фраз це звучало непереконливо, і не лише для фахівців, а й для людей, які можуть аналізувати події. У цій ситуації міністер оборони зробив спробу відкинути можливість української вини. Але він знав, що він робить це не у відповідності до своїх переконань. На думку К. Морозова, те, що Кузьмук знайшов у собі мужність подати у відставку із такої високої посади, свідчить про його гідність і честь. При цьому К. Морозов робить важливе застереження – така оцінка обґрунтована лише за умови, що заяву про відставку О. Кузьмук подав Президентові набагато раніше, ніж про це стало відомо.

Генерал Костянтин Морозов

Відповідаючи на запитання про можливість повернення до політичної діяльности у майбутньому, Костянтин Морозов, сказав, що бачить себе інтеґрованим у політичне життя України і тепер. „Я тричі робив невдалі спроби бути обраним до парляменту, – розповідає Морозов. – Після того був певний період розчарувань. Потім знову державна служба. Цього разу довелося оволодівати новим напрямом і робити, як жартома казали друзі, нову кар'єру. Я прийшов у міністерство закордонних справ, як кажуть, з вулиці, раніше не працювавши в цій системі, став радником-посланником, потім надзвичайним і повноважним посланником України першої кляси, був заступником голови першої української місії при НАТО. Потім був призначений послом в такій надзвичайно важливій країні, як Іран.

Сьогодні генерал Морозов не має якихось стратегічних плянів отримати нову посаду. „Я використовую свій попередній досвід і продовжую займатися самовдосконаленням – сказав він на закінчення розмови. – У разі необхідности буду готовий взяти участь й долучитися до державних справ або на політичному рівні державної служби. Тепер я не беру участи у виборах до Верховної Ради, і на сьогодні це остаточне рішення".

Юрій Шевчук

Книжка генерала К. Морозова під назвою „Above and Beyond: From Soviet General to Ukrainian State Builder" була видана англійською мовою у 2000 р. заходами Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету - тел.: (617) 496-8788. Її публікація стала можливою почасти завдяки щедрій фінансовій підтримці Олега та Ірени Цюків.

Вибори-2002 в Україні

31 грудня 2001 року в Україні, згідно зі законом про вибори, розпочалася передвиборча кампанія. 31 березня 2002 року громадяни України прийдуть на виборчі дільниці, щоб обрати у новому складі Верховну Раду і місцеві органи самоуправління. Але від 31 грудня і до 9 лютого кандидатам у народні депутати згідно з законом заборонено вести передвиборну агітацію, яка розпочнеться лише за 50 днів до 31 березня. У цей час журналісти в Україні не мають права вдаватись до будь-якої аналізи програмних дій кандидатів, партій чи бльоків. Можна лише інформувати населення про перебіг подій у державі і не робити жодних коментарів. Це, на думку Президента України Л. Кучми, має обмежити вплив засобів масової інформації на виборців, щоб надати їм можливость самим розібратись у кандидатах до парляменту. До передвиборчої агітації не належать інформаційні повідомлення в період виборчого процесу про дії кандидатів у депутати, пов'язані з виконанням ними службових повноважень.

Директор Інституту політики Микола Томенко вважає, що Центральна виборча комсія мала б контролювати порушення виборчого закону не журналістами, а посадовими особами. На його думку, має бути заборонено лише „пряму політичну рекляму партій і виборчих бльоків у засобах масової інформації, а все інше – в тому числі й дискусії, обговорення політичних програм, які не супроводжуватимуться агітацією, є дозволеним і правильним". Отже, початок виборчої кампанії позначився ще однією спробою тиску на пресу. Неважко передбачити, що посадові особи, причетні до виборів, саме у перший місяць виборчої кампанії будуть найбільшими порушниками, бо залучатимуть для передвиборчої агітації поза пресою підлеглих їм осіб, службовий транспорт, зв'язок, устаткування, приміщення, інші ресурси за місцем роботи. На думку М. Томенка, такі порушення „відбуватимуться щоденно".

Тим часом в Україні зформувалися бльоки, серед яких провідними стали „Наша Україна" Віктора Ющенка і „За єдину Україну!" Володимира Литвина, які тепер активно шукають нових союзників. Перший з них об'єднує прихильників радикальних змін, до другого ввійшли сили, які тепер правлять в Україні. Обидва бльоки після своїх міжпартійних з'їздів мають оприлюднити свої програми, які, вочевидь, не дуже різнитимуться між собою.

Якби вибори відбувалися сьогодні, то переможцями стали б Комуністична партія України, яка отримала б 17 відсотків голосів, та бльок Віктора Ющенка „Наша Україна" - 16 відсотків, заявили на основі соціологічного опитування фондом „Демократичні ініціятиви» та громадська ініціятива за чесні вибори „Твій голос".

За даними опитування, до парляменту пройшли б Партія зелених України, Соціял-демократична партія України (об'єднана) – по 7 відс., а також бльок „За єдину Україну!" – 5 відс. голосів. П'ята частина виборців ще не визначилась, за кого голосувати. Вочевидь, саме ця п'ята частина й стане вирішальною у наступних виборах. Її завбачливо відокремили від впливу засобів масової інформації. Проте зрозуміло, що поза впливом такі виборці не залишаться. Хто чинитиме цей вплив?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Різдво на випродажі

Хто з нас, що живе на північноамериканському континенті, не знає цих великих, гучних оголошень, що кожного року 26 січня вміщені в усіх засобах інформації, на усіх екранах телебачення та в Інтернеті, – про загальний випродаж усіх тих речей, які ще два дні перед тим були предметом купівлі як Різдвяні подарунки? І цей загальний „випродаж" тягнеться аж по Новий Рік, а часом і після нього, та пригадує усім мешканцям, що тепер можна купити за пів ціни усе, що ще дуже недавно було недоступне своєю ціною для багатьох американських покупців. Цей характеристичний американський „випродаж" дивує нас кожного року, але кожного року він повторюється та заохочує зниженими цінами.

А тут до нашого, „українського" Різдва ще часу цілий тиждень, і можна, коли хтось цього бажає, купити за „півціни" майже все, що душа забажає. Не знаю, скільки із нас використовує цю надзвичайну нагоду – але й тим, що із вдоволенням купують двічі стільки подарунків, як плянували, і нам усім – чи не стає якось ніякового з того приводу, що наші найбільші свята, Різдва Христового, стали немов другорядними, немов вони, як цей товар у крамницях, „на випродажі"?

До цього ж, чим ближче до 6 січня, тим більше бачимо на крайчиках хідників викинені господарями ялинки, а вони, обідрані із прикрас та сірі від „старости", видаються такими сумними та опущеними, як бездомні пси.

Коли ми, шукаючи за відповідною ялинкою, в часі їх найбільшого передпродажу у грудневі дні, скаржилися на високу ціну – наші друзі „радили" нам почекати на 25 грудня, коли можна їх, як усе інше, купити за „пів ціни". Однак, як широкий та довгий Мангетен, я ніде не знайшла у продажі ялинок після 25-го, зате сьогодні, коли пишу ці рядки, 4 січня, можна збирати їх даром на кожній вулиці.

Здається, немов із кожним роком все менша частина українців у США святкує ще традиційно Свят-Вечір 6 січня, а Щедрий Вечір і Водохрище – 18-19 січня – у зв'язку з переважанням нового календаря у місцевих Українських Церквах. Цей календарний поділ зустрів нас на американській землі від часів поселення нашої „третьої хвилі" емігрантів після Другої світової війни. Спершу він викликував глибоке обурення, непорозуміння, сварки, навіть поділи в родинах. Але якось з роками усі до того звикли, що ми тут поділені не лише парафіями, але і календарями, і „наші свята – ваші свята" стало зовсім самозрозумілим та прийнятим ствердженням, якого вже майже ніхто не ставить на список важливих проблем. Ба, що більше, приймають це без питання щораз ширше та частіше. Ось перед нами кишенькова книжечка-календарчик відомого українського банкового підприємства, і надармо там шукатимете зазначених червоним чи підкреслених „українських" свят Різдва Христового, Йордану чи Великодня. Зате є перший день Рош Гашана та інші немов „загальні" свята. Не краще у календарях настінних, хоча мають вони українську тематику на зворотній сторінці. Але навіть коли вийнятково зазначене 7 січня як Різдво, вже 8 і 9 ніхто не визначує червоним та не пише, що це свято св. Стефана чи інше. Отже, як тут вимагати, щоб про „наші" свята ще пам'ятали молоді люди, що тут вже народжені або приїхали молодими?

Ось так українські свята стали для більшости наших поселенців справді другорядними і такими, що на бажання дідусів, бабунь треба „якось" відсвяткувати – то ж можна із дарунками, купленими на випродажі...

Чи і самі наші свята не потрапили під оголошення „на випродаж"?..

О–КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"

Адміністратор Володимир Гончарик	(973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень	
Марійка Осціславська	(973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола	(973) 292-9800 (дод. 3042)

Помер д-р Юліян Мовчан

У самий Свят-Вечір, 6 січня 2002 року, відійшов у засвіти широковідомий лікар, журналіст і письменник д-р Юліян Мовчан.

Народився він у Зорокові Житомирської области 19 лютого 1913 року. Закінчив студії і журналістики, і медицини та ціле своє життя посвятив цим обидвом професіям. Поруч своєї широкої лікарської практики в штаті Огайо, д-р Ю. Мовчан встиг видати збірку оповідань в 1988 році та автобіографічну повість „Записки лікаря" у 1970 році. Читачам „Свободи" він був добре відомий як автор постійних лікарських порад – від 1965 року, а від 1994 року до 1998-го – постійною щомісячною колонкою цих порад. Поруч „Свободи" покійний д-р Ю. Мовчан дописував також до іншої української преси в США і Канаді, вміло використовуючи своє письменницьке та медичне знання.

Покійний залишив у смутку дружину Ольгу, дві дочки з

Д-р Юліян Мовчан.

родинами, внуків та правнучку і родину в Україні.

Члени редакції „Свободи" глибоко сумують з приводу відходу у засвіти довголітнього співробітника нашої газети і складають щирі співчуття родині д-ра Ю. Мовчана.

Конкурс заохотив писати україномовні твори

Р. Л. Хомяк

КИЇВ — За розв'язання проблеми сучасної української літератури взялося не Міністерство культури і мистецтв України, не Національна Спілка письменників, не Державний Комітет інформаційної політики, а ... великий капітал, точніше Крафт Фудс „Україна". Після всього дворічного досвіду „перший дощик" перетворюється в потічок, який обіцяє вирости у могутню річку. (Ця поетична оцінка проєкту належить його спонзорові).

Крафт Фудс? Так, це той сир і макарони, і сотні інших харчів на полицях наших „супермаркетів". Крафт Фудс, Набіско, Філіп Моріс і Максвел Гаус Кофі входять у ґльобальну корпорацію, яка обертає мільярдами долярів. В Україні її коронним номером є шоколад „Корона", який фірма виробляє у Сумській області, тому кампанії стимулювання сучасного українського письменства вона дала назву „Коронація слова" – щорічний конкурс на кращі прозові твори і кіносценарії українською мовою. Головні нагороди – солідні: 18,000 гривнів за найкращий роман і стільки ж за найкращий сценарій. Друга і третя нагороди — 6,000 і 4,000 гривнів в обидвох катеґоріях.

А це поважні суми: 18 тисяч – це трирічна платня професійної особи в Україні. Такі нагороди спроможні заохотити до писання (і то – українською мовою). У 2001 році на конкурс надійшло 849 романів і 564 кіносценарії – з усіх кінців України, навіть з тих, де царює російська мова. Були також твори, надіслані з Великобританії і з Росії (з Москви, з Петербурґу, але також з близьких до України Воронежу, Краснодару і Курську).

Конкурс абсолютно демократичний. Усі рукописи підписані псевдонімами з дійсним прізвищем автора в окремій заклеєній конверті, яку відкривають вже після вибору переможців.

Характерне для України і те, у першому конкурсі 2000 року відсоток учасників з „письменницькою метрикою", себто членів Національної Спілки письменників України, був зовсім незначний; виходить, що більшість членів Спілки вважають участь в конкурсі нижче їхньої гідности або просто волюють нарікати на нинішний стан українського письменства, і не писати. Статистичні дані про учасників другого конкурсу ще не готові.

Тут треба зазначити: переможців конкурсу вибирають не продавці шоколаду або кави, а визнані фахівці-українці. Конкурс очолює Володимир Даниленко, прозаїк і критик, член Спілки. Головою журі з прози була Софія Майданська, поетеса, прозаїк і член Спілки.

Головою журі кіносценаріїв був Олександр Роднянський, генеральний продюсер телемережі „Студіо 1 плюс 1", який з 1995 року, при допомозі чужоземних інвестицій, підносить рівень українського телебачення.

„Студіо 1 плюс 1" є співспонзором конкурсу, як і львівське видавництво „Кальварія". Вони перетворюють рукописи лавреатів конкурсу на фільми і книжки.

На презентації другого конкурсу, крім перших грошевих лавреатів, на сцену викликали і дипломантів, яких твори також будуть видані. Тут були і дуже молоді люди, і середнього віку, і пенсіонер, який вийшов на сцену, спираючись на палицю. У 2001 році спонзори конкурсу вирішили надати додатковий „приз надії". Його виграла десятикласниця з Запоріжжя за роман „Космічні сили".

В жанрі прози першуном став Василь Шкляр за його пригодницький роман „Елементал" – про українця, ветерана французького чужоземного леґіону, який виводить з Чечні доньку чеченського генерала і при тому „мочить москалів", як пояснив автор на презентації. (Це, мабуть, натяк на дуже популярний в Росії фільм „Брат-2", в якому герої „мочать хохлів").

Торік Шкляр видав популярний пригодницький роман „Ключ" тільки українською мовою і відмовлявся від пропозицій видати його в російському перекладі. (Російські видавництва мають чимало українських письменників серед своїх авторів.) Таким чином, навіть російськомовна газета „Київські відомості" друкувала книжку частинами у своїх понеділкових випусках по-українськи.

В жанрі кіно першу премію здобула Юлія Боднарюк з Чернівців за сценарій „Візита до Папи" – про подорож до Львова, щоб побачити там Папу Римського.

Останнє слово на цьогорічній презентації мав генеральний директор Крафт Фудс „Україна" д-р Юрій Лоґуш. (Це в його київському офісі – згадав керівник конкурсу В. Даниленко – два роки тому народилася ідея „Коронації слова") Д-р Лоґуш завважив, що після десяти років самостійности він бачить в Україні пустелю, засмічену „мовою нашого завойовника", тому вирішив спонзорувати конкурс. Торік, – пояснив він, – внаслідок конкурсу на пустелю впав легенький дощ; цього року пройшов малий потік. І керівник Крафт Фудс „Україна" плекає надію, що згодом цей потік виросте у велику ріку, яка запліднить пустелю.

Друга презентація „Коронації слова" відбулась 19 грудня 2001 року, в день св. Миколая за Юліянським календарем, тому для лавреатів, дипломантів, а згодом і для читачів та глядачів це був день подарунків.

Крім переможців Василя Шкляра і Юлії Боднарюк, переможцями конкурсу були: Ганна Хома зі Львова (6000 гривнів за роман „Репетитор"); Сергій Онищенко з Києва (4000 гривнів за роман „Охоронець"); Григорій Штонь, професор Київського університету (6000 гривнів за сценарій „Дефолт" – про стосунки сучасного бізнесмена з владою); Юрій Обжелян, який живе в селі Кіровоградської области (4000 гривнів за сценарій „Останній караван" – про боротьбу з наркотиками.) В. Шкляр і Г. Штонь є членами Спілки письменників.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

Дещо про романтичну і нероматичну етнологію

Ганна Чумаченко

Важко писати про стан сучасної української етнології – науки про етнос, народ, тому що важко писати про те, що або не є сучасним, або не є етнологією, або залишилося без будь-якого академічного бюджету. Тому почнемо зі спогадів минулого, бо вихід з кризових ситуацій, як правило, починається з усвідомлення їх початків.

Звичайно етнологія наближена до культурної та соціяльної антропології. В радянські часи про дослідження, які б враховували і цитували сучасні західні антропологічні теорії, в Києві або у Львові було важко і мріяти. При „перебудові" трохи легше дихалося в Москві та Ленінграді з їхніми двома конкуруючими академічними інститутами етнографії, але сучасних антропологічних праць і там не перекладали, віддаючи перевагу філософам і психологам, довший час забороненим для широкого читача. В 1989 році вийшов російський переклад „Первісної культури" Тайлора – засновника сучасної антропологічної науки. Подія запізнилася майже на 120 років. Переклади Юнґа, Фуко, Дерріди – знову ж таки російською – вносили світоглядний неспокій в голови молодих вчених і не зворушували таких академічних „китів" етнографії та етноісторії, як директор Інституту етнографії АН СРСР Бромлей, праці якого сприймалися в ореолі немодної номенклятурщини, та його опонент, колишній політв'язень Лев Гумільов, син Анни Ахматової і Миколи Гумільова. В праці „Етногенез та біосфера Землі" Л. Гумільов виклав ориґінальну концепцію розвитку націй, яка базувалася, однак, більше на його поетичній уяві, ніж на перевірених фактах. Але завдяки своїй харизмі в 1980-их роках він став популярним романтиком від етнології, пошук якого відповідав покликові часу і пробудженню національних рухів в країні.

Поширення романтичної поетичности в теорію етногенезу стало прецедентом, який потягнув за собою цілу низку наслідувань по всіх колишніх республіках і незабаром – нових незалежних країнах. В порівнянні, наприклад, з абхазькими етнологами, які воювали із зброєю в руках на вулицях Сухумі, українські послідовники романтичної етнології тільки балянсували на межі між тихим безумством і голослівною політикою. Найбільш помітним і саморекламованим для широкої публіки стало так зване українське „арійянство", яке переросло белетристику і заповнює порожнини в романтико-етнологічній сфері, претендуючи ніби на науковість.

Про автора: ***Ганна Чумаченко*** *– доктор філологічних наук, професор Херсонського педагогічного університету, керівник Відділення історико-культурних проблем Півдня України Інституту мистецтвознавства, фолкльористики та етнології ім. М. Рильського НАНУ.*

Увага до архаїчної народної традиції, притаманна етнографам, тут помножилася на модний пошук філософського абсолюту в національному розвитку. Всім було ясно, що відновлена держава потребує відновленої національної ідеї, яка повинна бути апробована і тлумачена етнологічно. Це тлумачення, однак, виявлялося не в контексті дослідження сучасного стану нації, а в апеляції до мітологічно архаїчних джерел народу, відомості про які черпалися не з археологічних експедицій, а з романтичної уяви.

В сучасній культурі постмодернізму (а Україна таки охоплена нею) вартість речей міряється їхньою заанґажованістю в суспільному дискурсі. В країні, де наукові видавництва банкрутують і не цураються популярних тем, створити суспільний міт легко. Отож у перше п'ятиліття української незалежности можна було прочитати роман про аріїв у „Віснику Національної Академії Наук України", а в „Українській культурі" – статтю про те, як Колюмб не відплив відкривати Америку, поки не приїхала до нього в Еспанію братва з Коломиї. Тепер за допомогою спонзорів окремою групою друкуються різні українські „брамини" в журналі духовної, владної, бізнесової і професійної еліти „Перехід", аналізуючи український етногенез і претендуючи на створення нового підходу до національної ідеї. Показово, що видання, в якому бере участь Центр з інформаційних проблем Національної Академії Наук України, навіть не згадує про науку як частину еліти. Останніми місяцями завдяки Kolos Corporation та деяким завзятим своїм автором „Перехід" почав циркулювати серед американських українців, породжуючи багато запитань.

Наведу тільки три приклади публікацій, які повністю віддзеркалюють якість та родовід видання. Головний редактор „Переходу IV" у величезній статті „Арійський стандарт" приходить до висновку: „Геосоціяльний організм України сьогодні народжує 16-ту арійську державу. Головний принцип її утворення – арійський стандарт. Ідеал його реалізації – Ісус Христос, істинний арієць" (с. 100). Арійськість білявого Христа виведено на основі гіпотетичних припущень та галюцинацій. Словосполучення ж „істинний арієць" породжує багато асоціяцій: з пропаґандою в нацистській Німеччині, з анекдотами про Штірліца – легендарного героя першого радянського телесеріялу про „свого" шпигуна серед нацистів, у файлі якого красувалося саме це словосполучення, навіть з напоказ антисемістським російсько-шовіністичним товариством „Пам'ять" ранніх горбачовських часів. В наступній публікації знаходимо подану без імені автора (мабуть, створену тим самим головним редактором) емблему „арійського стандарту",

(Закінчення на стор. 20)

ANNOUNCEMENT

regarding election of delegates in UNA Branches having less than 75 voting members

In accordance with the By-Laws of the UNA, a Branch having less than 75 voting members, that is, members whose dues to that Branch include contributions to the Fraternal Fund of the UNA, may unite with another Branch also having less than 75 voting members, for the purpose of electing a mutual representative at the Convention. If, when combined, the aggregate of the two Branches shall be no less than 75 voting members, they shall have the right to elect one delegate.

Branches wishing to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should each adopt a formal resolution at their meeting and after mutual agreement, should conduct an election. Unless otherwise agreed by the mutual consent of both Branches, the Branch having the greater number of members shall be entitled to elect the delegate and the Branch having the lesser number of members, the alternate.

Both Branches, which have agreed to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should immediately notify in writing, the Recording Department of the UNA Home Office, which will send the proper credentials to each Branch.

In order to facilitate mutual agreements between Branches which have less than 75 voting members, we have listed these Branches below, showing the totals of voting members and the names and addresses of the Branch Secretaries, as well as telephone numbers, if available.

ПОВІДОМЛЕННЯ

в справі виборів делегатів у Відділах УНСоюзу, які мають менше, як 75 повноправних членів

Згідно з постановами статуту Відділ, який має менше як 75 повноправних членів, тобто членів, яких вкладки у даному Відділі включають вкладки до Братського Фонду УНС, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 таких членів, щоб в такий спосіб набути право на спільне представництво на Конвенції. Коли обидва так об'єднанні Відділи матимуть разом 75 членів, вони зможуть вибрати одного делегата.

Відділи, які бажають об'єднатися для спільного вибору делегата та його заступника, повинні винести на своїх зборах такі ухвали, а після договорення із собою, перевести вибори.

Якщо ці два Відділи не договоряться інакше, то той Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делегата, а Відділ з меншим числом членів – заступника.

Відділи, які договорилися про об'єднання з метою спільного вибору делегата та його заступника, повинні про це негайно повідомити на письмі Рекордовий Відділ Головної Канцелярії УНСоюзу, який вишле їм друки повновластей для виповнення.

Для вможливлення спільного порозуміння між Відділами, які мають менше як 75 повноправних членів, подаємо внизу список цих Відділів з числом повноправних членів та прізвищами і адресами Відділових секретарів, як і числами телефонів, якщо їх маємо.

BR. №	№ of Mem.	NAME AND ADDRESS OF SECRETARY
001	31	**GEORGE POLLYNIAK** 1001 N. SHAMOKIN ST SHAMOKIN PA 17872 570-648-2657
009	57	**MICHAEL STOCK** 349 CHESTNUT ST ST. CLAIR PA 17970-1315 717-429-0117
010	72	**LUBOV STRELETSKY** 9804 HARDY RD. PHILADELPHIA PA 19115 215-677-3020
012	10	**EUGENE GULYCZ** 183 COLUMBIA ST. APT.#3 NEW BRITAIN CT 06052 860-826-1802
016	57	**VASYL LUCHKIW** 49 WINDMILL LANE NEW CITY NY 10956 914-634-9353
017	29	**PETER BYLEN** 6510 VIKING AVE. PORTAGE IN 46368-3895 219-764-3922
020	57	**ROMAN J. KUROPAS** 24619 HILL WARREN MI 48091 810-756-1627
021	20	**MARIA K.ZOBNIW** 247 LOWER STELLA IRELAND ROAD BINGHAMTON NY 13905 607-798-9148
026	13	**KATHERINE PROWE** 10 MARGARITA ST. TOMS RIVER NJ 08757 732-349-1673
027	63	**CHRISTINE BRODYN** 187 HENSHAW AVE. SPRINGFIELD NJ 07081 973-376-1347
028	8	**OLHA DUB** 7925 AIRLINA DR. HOUSTON TX 77037 281-820-6132
037	55	**OLGA OSEREDCZUK** 21 COLLINS STREET CRANFORD NJ 07016-3450 908-276-6228
038	20	**EDWARD M. GUZYLAK** 177 WASHINGTON STREET AUBURN NY 13021 315-252-4385
044	16	**MARTIN SHESKA** 1857 TROXELL STREET ALLENTOWN PA 18103 610-868-8483
048	27	**EUGENIA CAP** 4529 BETHLEHEM PIKE TELFORD PA 18969 215-453-7220
049	42	**MYRON STASIW** 18 LEEDS ST. TORONTO ON M6G 1N7 416-531-9945
053	55	**JOHN HOLOWATYJ** 5034 CAROLYN DR. PITTSBURGH PA 15236-2506 412-653-1510
056	36	**PETE S. KOHUT JR.** 115 GLENN AVE. ST.CLAIRSVILLE OH 43950 614-695-1812
057	50	**MICHAEL SAWKIW** 18 BERKLEY AVE. COHOES NY 12047 518-237-4700
058	17	**WALTER KOWALEWSKY** 1778 BIG ED"S RD. BOONVILLE NY 13309 315-942-5794
062	21	**BASIL WASYLKIW** 7638 ELMWOOD AVE. PHILADELPHIA PA 19153 215-365-2854
066	58	**PETER LESHCHYSHYN** 3601 CULVER RD. ROCHESTER NY 14622-1826 716-342-3874
067	37	**FRANK F. STUBAN** 8 COLONY ST. EXT. SEYMOUR CT 06483-3502 203-888-9935
078	58	**MARY PETRUNCIO** 306 ARLENE STREET MINERSVILLE PA 17954 570-544-3522
082	60	**OLGA MARUSZCZAK** 7420 ROBINDALE DEARBORN HEIGHTS MI 48127 313-274-3807
086	48	**MRS. NADIA DEMCZUR** 152 ST. PAUL'S AVENUE JERSEY CITY NJ 07306 201-216-1788
092	2	**NICK HORBULYK** 4265 NE HALSEY ST. PORTLAND OR 97213-2010 503-284-1526
098	5	**OLGA DUDISH** 435 W. CENTRE STREET SHENANDOAH PA 17976 570-462-3956
112	54	**ALICE OLENCHUK** 2625 BONNY BLVD. PARMA OH 44134 440-884-5126
113	62	**MICHAEL SHEAN** 402 HILL AVE. APT. #3 LATROBE PA 15650 724-520-3298
114	61	**OLGA BEREJAN** 2324 W. THOMAS CHICAGO IL 60622 773-278-1404
116	36	**STEPHAN SHILKEVICH** 109 GENESEE STREET TRENTON NJ 08611 609-695-8867
121	36	**HELEN HEIM** 7328 COLEMAN MILLS RD. ROME NY 13440 315-339-2823
125	48	**GLORIA PASCHEN** 1438 SHIRE CR. INVERNESS IL 60067 847-705-1870
128	7	**WALTER HORBOWYJ** 617 SOUTH AVE. HOLMES PA 19043-1023 610-586-1379
131	58	**LEW BODNAR** 1120 S. CANFIELD RD PARK RIDGE IL 60068 847-825-4649
133	46	**JAROSLAW LESKIW** 1132 STATE HIGHWAY FRENCHTOWN NJ 08825 908-996-3772
134	42	**IOURI LAZIRKO** 5 BRANNON CT. CLIFTON NJ 07013 973-881-1291
137	60	**STEPHEN KOLODRUB** 3801 HAUPT STREET EASTON PA 18045-5038 610-253-6966
139	31	**PETRO PYTEL** P.O.BOX 535 TWIN LAKES WI 53181-0535 262-877-3539
142	39	**RODNEY S. GODFREY** 188 LAKE AVE COLONIA NJ 07067 732-381-1212
147	61	**JANICE MILINICHIK** 1220 PENNSYLVANIA STREET WHITEHALL PA 18052-6018 610-434-0824
153	53	**JURIJ DANYLIW** 503 LAWLER ST APT.A PHILADELPHIA PA 19116 215-464-2858

BR. №	№ of Mem.	NAME AND ADDRESS OF SECRETARY
154	7	**ANNA YAREMKO** 1035 66TH AVE. PHILADELPHIA PA 19126 215-549-8529
156	22	**STEVE MATYSZCZAK** 1239 EAST 11TH STR. EDDYSTONE PA 19022 610-874-7540
162	15	**GEORGE B. FEDORIJCZUK** 3520 SUSSEX LANE PHILADELPHIA PA 19114 215-632-8560
163	52	**TEODOR DUDA** 3212 GUILFORD STREET. APT #2 SECOND FLOOR PHILADELPHIA PA 19136 215-332-8949
164	63	**BONNIE L.SCHOLTIS** 9 WEST MAPLE LANE BERWICK PA 18603 570-759-7156
165	46	**MARY K. PELECHATY** 3318 STICKNEY AVE. TOLEDO OH 43608-1351 419-726-4712
166	4	**OKSANA A. MELNYK** 10086 SONYA LANE CINCINNATI OH 45241-3603 513-779-3788
168	42	**JOHN BABYN** 350 LEON AVE. PERTH AMBOY NJ 08861 732-442-4674
169	38	**GISELA STEFURYN** 211 CARVERTON RD. TRUCKSVILLE PA 18708 717-696-1572
176	26	**STEFKO KUROPAS** 105 S. SALEM DR. SCHAUMBURG IL 60193 847-923-7458
177	16	**JOHN LABA** 24 CAVALCADE BLVD WARWICK RI 02889-1605 401-737-2915
178	3	**SARAH B. LAZOR** 2 PARTRIDGE LANE E. KINGSTON NH 03827 603-642-5955
182	43	**GREGORY KLYMENKO** 7-C LOWRY CT. CLIFTON NJ 07012 973-478-0831
200	74	**JOHN J.PRYHODA** 104 ADDIS DRIVE KERHONKSON NY 12446 845-626-2925
204	56	**MYCHAJLO SPONTAK** 32-72 46TH STREET ASTORIA NY 11103 718-545-6671
209	18	**IRENE PENDER** 47 LAUREL ST. CARTERET NJ 07008 908-541-1341
214	70	**ANNA TWARDOWSKA** 943 GARDEN STREET UNION NJ 07083 908-688-8323
222	63	**LUBA MUDRI** 2920 GEORGE AVE. PARMA OH 44134 440-885-4960
226	19	**MARKO ZAWADOWYCH** 637 MARION ST. DENVER CO 80218 303-832-5502
233	28	**JULIA KRYSCHTAL** 3908 PEARL AVE. LORAIN OH 44055 440-277-8440
239	30	**ALEX PRYSZLAK** 5127 N. 15TH ST. PHILADELPHIA PA 19141 215-329-8988
241	14	**JANET BARDELL** 544 WINTER ST. WOONSOCKET RI 02895-1176 401-769-7132
247	31	**LUBOMIRA SZEREMETA** 120 CHERRY LANE NEW CASTLE DE 19720 302-652-8104
248	14	**IRENE PASHESNIK** 76 GAP ROAD COATESVILLE PA 19320 610-384-7285
253	39	**PETER HAWRYLCIW** 23 KAREN DRIVE LUDLOW MA 01056 413-589-0056
254	46	**BASIL ROMANYSHYN** 117 FAIRWAY DRIVE NEW BRITAIN CT 06053 860-229-7843
256	13	**CYRIL M. BEZKOROWAJNY** P.O.BOX 1238 RIVERHEAD NY 11901 516-727-3325
257	33	**MYRON DUDYNSKY** 12818 FRIAR STREET NORTH HOLLYWOOD CA 91606 818-505-6887
261	19	**JAREMA DYKAN** 2408 GARWOOD RD. ERIAL NJ 08081-4902 609-560-1118
264	30	**BOHDAN HRYSHCHYSHYN** 701 TRALEE DR. BETHEL PARK PA 15102-1333 412-833-2551
267	42	**GLORIA TOLOPKA** 293 W.5TH STREET DEER PARK NY 11729 631-667-6483
268	20	**JOHN P. SNYDER** 2267 KENNEDY ST. PHILADELPHIA PA 19137 215-533-3981
271	69	**MICHAEL P. FELENCHAK** 24 WESTWIND RD. HORSEHEADS NY 14845-1173 607-739-7440
274	22	**HELENE SENEDIAK** 484 S.RACCOON RD.APT.E27 YOUNGSTOWN OH 44515 330-792-5157
283	64	**HRYHORIJ HAWRYSHKIW** 15 WRIGHT AVE. AUBURN NY 13021 315-253-5517
285	48	**ALEX SKIBICKYJ** 619 HARD ROAD WEBSTER NY 14580-8903 716-671-8544
286	29	**PAULINE BALUTIANSKI** 11 MAC ARTHUR AVE. CRANFORD NJ 07016 908-276-2477
287	65	**DANA A. JASINSKY** 7 HEDGEWOOD RD. HOWELL NJ 07731 732-972-3545
288	25	**WALTER HOYSAN** 1906 PENNSYLVANIA AVE. BETHLEHEM PA 18018 610-866-1767
290	15	**MYCHAJLO CHOMA** 1420 ELMTREE STREET BALTIMORE MD 21226 410-355-3968
291	38	**VERA NAPORA** 3926 BROOKLYN AVE. CLEVELAND OH 44109 216-749-7851
293	50	**ROMAN FOROSTYNA** 4404 SIXTH AVENUE APT. #2A BROOKLYN NY 11220 718-438-1326
296	23	**PETER LOBUR** 2601 CHESTNUT STREET NEW KENSINGTON PA 15068 412-337-8184
303	23	**LINDA LESCHUK** 5290 APPLEWOOD DR. FLUSHING MI 48433 810-659-9407
309	12	**THEODOR P. GOSKO** 17765 W. ITHACA ROAD BRANT MI 48614
312	5	**NETTIE SHERBY** 1446 FRANCES LANE PLAINFIELD NJ 07062-2125 908-757-6157
318	11	**STEPHEN SAYUK** 161 W. 16TH STREET NORTHAMPTON PA 18067 610-262-9408
320	57	**PAUL G. FENCHAK** 7422 BROOKWOOD AVE. BALTIMORE MD 21236 410-663-9348
321	13	**KATHERINE FEDYSZYN** P.O.BOX 189 CHESTER SPRINGS PA 19425 215-771-2603
322	29	**ANDREW KEYBIDA** 9 RUTGERS STREET MAPLEWOOD NJ 07040 973-762-2827
323	22	**MICHAEL BILYK** P.O. BOX 13 BASEHOR KS 66007 913-724-2131
325	74	**BARBARA CHUPA** 240 E. 6TH STREET NEW YORK NY 10003 212-674-5340
327	56	**BOHDAN KURCZAK** 294 CHESTNUT AVE. EAST MEADOW NY 11554 516-542-1380
331	16	**IWAN KUJDYCH** 654 N. MAIN ROAD VINELAND NJ 08360 856-691-4497
333	16	**DEBORAH HOLTER** 1162 FERRIS AVE. BERWICK PA 18603-2803 570-752-6882
338	63	**OLGA PISHKO** 344 HELEN AVE MONESSEN PA 15062 724-684-3421
339	23	**MICHAEL LUCIW** 1009 MELROSE AVE. MELROSE PARK PA 19027 215-635-5109
340	16	**EUGENE MAKAR** 1098 SUNNY SLOPE DR. MOUNTAINSIDE NJ 07092 908-654-9568
341	32	**ANNA PETRICHYN** 2409 MEIGHEN RD. WINDSOR ON CANADA N8W 4C2 519-948-1127

BR. №	№ of Mem.	NAME AND ADDRESS OF SECRETARY
343	30	**MARY SWERYDA** 90 KARLAN DRIVE ROCHESTER NY 14617-5247 716-342-2089
345	43	**MICHAEL KARKOC** 708 5TH STREET N.E. MINNEAPOLIS MN 55413 612-378-1675
347	50	**HALINA K.ARCHETTO** P.O.BOX 112 MINOTOLA NJ 08341 856-691-2038
349	54	**MICHAEL ZACHARKO** 135 S. 18TH AVE. MANVILLE NJ 08835 908-725-8062
350	18	**STEPHEN BAKAJ** 133 KNICKERBOCKER AVE. STAMFORD CT 06907 203-359-1834
353	63	**OSYP RINNYK** 71 VAN LIEW AVENUE MILLTOWN NJ 08850 732-545-9171
355	18	**SEMEN HASIAK** 530 KENTUCKY ST.JOSEPH MO 64504-1408 816-238-5237
356	25	**OLEKSA PRODYWUS** 908 AVERY ROAD BELLEVUE NE 68123-4001 402-292-2551
361	41	**OLGA LITEPLO** 941 57TH STREET BROOKLYN NY 11219 718-854-6992
362	32	**FEDIR PETRYK** 1800 GRIEB AVENUE LEVITTOWN PA 19055 215-946-3962
364	53	**WLADEMER WLADYKA** 7031 SEVEN HILLS BLVD. SEVEN HILLS OH 44131 216-524-9005
367	51	**CHRISTINE DZIUBA** 36 CLOVERDALE ROAD ROCHESTER NY 14616 716-621-5230
368	40	**OLGA MAKSYMOWICH** 1784 WEST AVE. MIAMI BEACH FL 33139 305-532-2934
369	23	**PAUL KREPICZ** 8618 REXTOWN RD. SLATINGTON PA 18080 610-767-8681
372	55	**SOPHIE LONYSZYN** 66 CEDAR GROVE LANE APT. 45 SOMERSET NJ 08873 732-356-2045
376	3	**WANETA GWIAZDA** 19991 COUNTY X LOT #11 CHIPPEWA FALLS WI 54729 715-723-9292
377	43	**JOHN GAWALUCH** 2261 SWEDISH DR. APT.#25 CLEARWATER FL 33763-2609 813-791-4040
378	8	**KATHERINE PANCHESINE** P.O.BOX 445 WOODBINE NJ 08270 609-861-2239
380	7	**WALTER FICYK** 327 EVERGREEN CT. APOPKA FL 32712-3601 407-889-2567
381	36	**BARBARA O. BOYD** 12922 S.W. DOUG DRIVE LAKE SUZY FL 34266 941-627-1082
382	37	**JULIA H. CRESINA** 312 N. NICE ST. FRACKVILLE PA 17931 570-874-0727
385	71	**MYRON KRAMARCZUK** 3438 SILVER LANE N.E. ST. ANTHONY MN 55421 612-788-7957
387	39	**IRENE OLIYNYK** 103 BIRCH STREET WILLIMANTIC CT 06226 860-423-3815
388	52	**ANDREW MARYNIUK** 9111 E.BAY HARBOR DR. APT.6-B BAY HARBOR ISLAND FL 33154 305-868-1594
407	48	**TATIANA MISKIV** 636 RUNNYMEDE ROAD TORONTO ON CANADA M6S 3A2 416-767-0628
412	56	**EMILIA SMAL** 217-16 DIXIE RD ST. CATHERINE'S ON CANADA L2N 7N5 905-646-8158
414	67	**GLORIA HORBATY** 3 PEQUOT RD. WALLINGFORD CT O6492 203-269-5909
416	11	**KATHERINE ONUFRYK** 6 GLENDEE RD. HAMILTON ON CANADA L8K 1Y8 905-547-4843
417	20	**ILKO CYBRIWSKY** 3313 ELLIS WAY LOUISVILLE KY 40220 502-458-6168
423	50	**VERA GOJEWYCZ** 199 DUBLIN CT. UNIT#2 SCHAUMBURG IL 60194-4903 847-882-6991
427	53	**MARY DOLISZNY** 182 WOODSIDE DR. ST. CATHERINES ON L2T 1X6 CANADA 905-935-7779
438	13	**KATHERINE SARGENT** 2330 PARK AVE. EASTON PA 18045-2811 610-252-3289
439	45	**WOLODYMYR ZACERKOWNY** 540 MC KIM STREET SUDBURY ON P3C 2L6 CANADA 705-673-9824
440	16	**SOPHIA KUCYJ** 151 LA ROSE AVENUE APT. 901 WESTON ON CANADA M9P 1B3
441	44	**DMYTRO ZANEWYCZ** 2115 FREEMAN DRIVE RR.1 THUNDER BAY ON P7C 4T9 CANADA 807-475-0245
445	34	**HALYNA PETRYK** 601 HARTFORD AVE. WINNIPEG MB R2V 0X5 CANADA 204-338-6324
450	51	**MOTRIA M.MILANYTCH** 529 W. 111TH STREET APT.#51 NEW YORK NY 10025 212-749-1664
456	11	**BOHDAN LAWRYNIW** 404 BIRCH ST S. TIMMINS ONT. CANADA P4N 2B8 705-264-7487
458	52	**PETRO TYMKIV** 15 COLMAR PLACE DUNDAS ON L9H 4L1 CANADA 905-627-1759
461	37	**MYRON GROCH** 16 KEVIN DR. FONTHILL ON CANADA L0S 1E4 905-892-4336
462	12	**JOSEPH R. FARENECH** 77 GRAHAM AVENUE SO. HAMILTON ON L8K 2M2 CANADA 416-544-3060
466	20	**ANNA KRUTYHOLOWA** 21 ALICE STREET BRANTFORD ON N3R 1Y1 CANADA 519-756-5825
472	62	**STEPHANIA KOCHY** 836 N. OAKLEY BLVD CHICAGO IL 60622 773-384-7137
473	60	**SERGUEI DJOULA** 4740 LACOMBE MONTREAL PQ H3W 1R3 CANADA 514-733-3686
481	22	**ANGELA HONCHAR** 36 SIGRID DR. CARNEGIE PA 15106 412-429-1536
484	74	**NATALIE CHOLAWKA** 709 JAMES ST. UTICA NY 13501 315-724-3584
486	31	**MYKOLA KIS** 476 MAPLE AVE. SAN BRUNO CA 94066 650-588-3133
487	14	**MYKOLA DENYSIUK** 87 W. WINIFRED STREET ST.PAUL MN 55107-1138 651-224-9896
488	19	**VICTOR SZWEZ** 5818 W. CIELO GRANDE GLENDALE AZ 85310 602-516-9812
489	46	**HALYNA KOLESSA** 100 MONTGOMERY ST.APT.23-H JERSEY CITY NJ 07302 201-200-1915
498	24	**LIDA HEWRYK** 11440-37A AVENUE EDMONTON AB T6J 0J5 CANADA 403-435-1533
500	12	**JOHN PAWLUK** 920 CANNELL RD S.W. CALGARY AB T2W 1T4 CANADA 403-281-0280
888	16	**MRS. IRINA DANILOVITCH** 17 PERMFIELD PATH ETOBICOKE ON M9C 4Y5 416-621-2461

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чи потрібний Україні „Рік Росії“?

На сторінках „Свободи“ та інших газет діяспори час від часу читаємо, що в 2002 році відбудеться форум російської преси, а у 2003 році – „Рік Росії в Україні". Але до цього часу ні тут, в діяспорі, ні там, в Україні, ніхто не зареагував на ті повідомлення. А реагувати потрібно! Чому Росія пхається до незалежної України, а Україна і західня українська діяспора мовчать?

Росія вже мала понад 300 „років Росії в Україні"! Багато з них знані Валуєвськими указами, переслідуваннями, русифікацією, колективізацією, руйнуванням церков, арештами і висиланням на Сибір, розстрілами і голодоморами, багатьма іншими „благами" старшого брата! Чи не досить вже Україні „років Росії в Україні"?!

Чому преса української діяспори мовчить? Чому мовчать Світовий Конгрес Українців, УККА, УАКРада та інші наші централі? Нам треба протестувати! Україні не потрібні ні дні, ні роки Росії. Росія шукає нову пастку своїми „дружніми" імпрезами затягнути Україну в нове імперське ярмо. За останні десять років незалежности України російська преса в Україні заподіяла вже досить шкоди українському народові. Не даймо Росії ще одної нагоди прискорити темпи русифікації. Час уже сказати: досить!

2002 рік Росія оголошує в себе Роком України. Хай покаже те відзначення не словами, а ділом! Хай відкриє українські школи, церкви, театри, музеї, українські радіопередачі та телебачення для мільйонів українців, які силою обставин опинилися на території Російської Федерації. І щойно тоді можна буде думати чи потрібно мати в Україні „Рік Росії".

Василь Коновал,
Арлінгтон Гайтс, Іл.

З турботою про світ і Україну

Різдвяні свята традиційно пов'язані з виявами милосердя щодо хворих і бідних людей. У наш час доброчинність охоплює значно ширшу площину, бо українці за межами України постійно дбають також про відродження української мови і культури. Голова управи Товариства української мови ім. Тараса Шевченка в Чикаго **проф. Віра Боднарук** повідомляє, що минулого року товариство вислало в Україну 18 пачок з українськими книжками, переказало на діяльність „Просвіти" 10.5 тисячі долярів, фінансово підтримало театральний гурт „Арабески" з Харкова.

Світлана Олешко з „Арабесок"у листі-подяці пише, що ця група ставитиме свої спектаклі на сцені академічного театру ім. Шевченка і вже почала сезон. Водночас місцева адміністрація має скептичне наставлення до сучасного молодіжного театру, і тому „Арабески" розраховують на фінансову підтримку з боку громади.

Колишня вчителька **Марія Купчинська** з Клівленду, Огайо, просить більше писати про участь школи в Україні у вихованні свідомого покоління, „а не тільки про булочку і молоко, хоч й це дуже важливе". **Люба Стасишин з донькою Оленкою** з Балтимору була влітку в Україні і безпосередньо вручала допомогу бідним людям. Вона дякує родині Прочінських з Мериленду за надані ними одяг і взуття.

Спогад про перший Свят-вечір і Різдво в Березі Картузькій надіслав з Фльориди **Роман Іваницький.** Свято відзначили близько 480 ув'язнених українців, серед них і Роман Шухевич. Цей спогад вже публікувався у пресі і альманаху УНСоюзу.

Степан Сачовський з с. Межигірці Івано-Франківської области переслав копії двох своїх статтей, видрукуваних в газетах України.

Олексій Коновал з Фундації ім. І. Багряного радить подавати реклямні матеріяли і посмертні згадки окремими частинами тижневика. Це дозволило б виймати частину газети при її пересиланні в Україну і цим зменшити витрати. Уже не вперше ми отримуємо таку пораду, але технічні і фінансові умови видання нашої газети не дозволяють це зробити.

Багатьох читачів хвилюють воєнні події у світі. **Валентин Стадніченко** з Німеччини у великому листі застерігає Захід від надмірної довіри до загравань з ним з боку Росії. **Д-р Володимир Боднар** з Парми, Огайо, у статтях „Випадові бази ісламських терористів" і „Примітивізм, жорстокість і садизм в Афганістані" наголошує на тому, що терористи мали свої бази у ряді західних держав, а також розмірковує про сучасне життя і майбутнє Афганістану, де, на думку автора статті, треба створити коаліційний уряд демократичного спрямування. Д-р Володимир Боднар надіслав також рецензії на кілька нових книжок, не зазначивши, щоправда, де ж їх можна придбати. Це зокрема книжки Віри Лемехи „Пильнуй, Україно, пильнуй", С. Мечника „Під трьома окупантами", Володимира Вятровича „Рейди УПА теренами Чехословаччини", Ярослава Грицая і Параскеві Ротко „А рани не гоїлися". Вірші надіслали **Паша Ємець** з Каліфорнії і **Микола Заник** з Філядельфії.

М. Костка-Понятовський з Каліфорнії надіслав гуморески „Жених-невдаха" і „Кохання, наче грипа", а **Мира Андрушка** з Фльориди написала фейлетон на тему можливого об'єднання українців різних церковних конфесій. Нагоду для такого єднання створює Різдво, про яке написала цикл віршів **Оксана Вербовська** зі штату Іллиной. В одному з них вона закликає:

Бажаймо всім добра і злагоди,
й любові,
Бо воздається все,
що побажаєм ми.
Великі серцем будьмо
в мислі й слові
Й Господь побачить
наших душ дари.

Недруги знищують пам'ятки історії

У львівській газеті „Поступ" (ч. 121, серпень 2001 р.) українські активісти М. Шалата, В. Грабовський, Р. Пастух, М. Богаченко та М. Садоха б'ють на сполох, що на франківському Підгір'ї чиниться вандалізм проти української культури.

У Нагуєвичах, в селі Івана Франка, згоріла церква, в якій хрестили поета, разом з Євангелієм, купленим і подарованим батьком письменника. За два роки спалено старовинну церкву в селі Дережичах і в Дрогобичі.

Металевий напис „Борцям за волю України" на меморіялі в Дрогобичі і мармурову плиту в пам'ять Т. Шевченкові зірвано і знищено. Зникли унікальна ікона XVII ст. в дрогобицькій церкві Св. Юрія та багато релігійно-культурних реліквій. Незаконно вивезено з Дрогобича в Ізраїль цінні малюнки письменника і художника Бруно Шульца. В Дрогобичі спалено цінну історичну бібліотеку XIX століття.

Щоб таке не діялося, треба мати в уряді щирих, українських патріотів, які, маючи українське серце, подбають про забезпечення та охорону наших релігійно-культурних здобутків.

Д-р Володимир Боднар

Дякуємо за підтримку дітей

Ми отримуємо „Свободу" завдяки нашим благодійникам зі США, з Нью-Джерзі, – Богданові та Лідії Гайдучкам. Вони і їхній друг з Мінеаполісу Дерил Терго зробили для громадян нашого міста багато добрих справ – допомагають у лікуванні хворих, підтримують матеріяльно малозабезпечених людей, сприяють придбанню необхідної літератури і обладнання для нашої середньої школи. Відчувають їхню підтримку і діти-сироти з дитячого будинку „Рідний дім" у селі Корналовичі на Самбірщині, і старі люди з Будинку милосердя у Рудках. На світлині, яку висилаємо, учні Рудківської загальноосвітньої середньої школи, які дістали подарунки.

Світлана Ференц,
с. Рудки, Самбірського району Львівської обл.

Ваші святкові привітання

На адресу тижневика „Свобода" надійшли святкові привітання працівникам редакції й усім читачам з нагоди Різдва та Нового року з найкращими побажаннями. Теплі слова і гарні картки надіслали Марія Байда та гурт "Діти дітям" з Білої Церкви, Відділ інформації і зовнішніх зв'язків Львівської Богословської академії, родина Приймаків з України, голова товариства „Україна – світ" Іван Драч, голова правління Чортківського районного товариства інвалідів Василь Кренцик, СКУ, Українська кредитівка, Фонд допомоги дітям Чорнобиля, Постійний представник України при ООН Валерій Кучинський з дружиною Аллою, Генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев, товариство „Власний дім" зі Львова, Андрій Хмельковський з Санкт-Петербургу в Росії, управа, адміністрація і працівники Українського музею в Нью-Йорку, працівники Союзівки, екзекутива ЗУАДК, Ганна Черінь, Марта Бачинська, екзекутива СФУЖО, редакція ЕУД, Оксана Вербовська, Наталка Палик та інші. Усім – щира подяка!

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Січень 2002 р., ч. 17

Як не вдалося повернути в Україну останки Петра Калнишевського

Остання Запорізька Краснокутівська Січ існувала до 1775 року. Того року московське військо під командою генерала Текелія, за наказом Катерини Другої, бльокувало Січ. Кошовий Січі Петро Калнишевський, маючи військо ворога довкола, скликав Козацьку раду, щоб вирішити, що далі робити. Битися? Піддатися? Чи залишити Січ, відійти плавнями? Думки козацтва розділилися. Молодші були за те, щоб боронити Січ, старші козаки вирішили піддатися. Козацька рада вислала послів до ген. Текелія на переговори й просила у нього милосердя до козацтва, яке часто допомагало російському урядові у його війнах, щоб здобути нові землі для росіян. Але про милосердя не було й мови. Московські вояки увійшли на територію Січі, арештували старшин, зруйнували всі укріплення й будови. Петра Калнишевського було заслано у Соловецький монастир на Білому морі. Там його тримали у замурованій келії без вікон і дверей до 1801 року. Малою щілиною подавали йому, як собаці, їсти й пити. Помер останній запорізький кошовий останньої восьмої Січі 1803 року, маючи 112 років, й був там похований.

У 1994 році член канадської філії Фундації ім. І. Багряного Максим Марченко запропонував управі Фундації в США виділити 25 тисяч канадських долярів на перевезення та перепоховання тлінних останків П. Калнишевського. Впродовж чотирьох років робилися старання у цій справі. Було встановлено листовні та особисті контакти з Українською Всесвітньою Координаційною Радою у Києві. Створено Надзірну раду, до якої увійшли Іван Драч – голова УВКРади, Михайло Слабошпицький – голова секретаріяту УВКРади, генерал українського козацтва Володимир Мулява, Олена Апанович – доктор історії, Роман Іваничук – письменник, автор біографічного роману про Калнишевського, Валерій Смолій – директор Інституту історії, а також два члени управи Фундації ім. І. Багряного – Анатолій Лисий та Олексій Коновал, Максим Марченко – фундатор проєкту. Діставши від фундатора частину обіцяної пожертви, без зволікань розпочали заходи.

Заступник голови секретаріяту УВКРади Віктор Федосеєнко добився прийому у Митрополита УПЦ (Московського патріярхату) Володимира Сабодана й виклопотав у нього листа до єпископа Архангельського й Мурманського Пантелеймона, щоб той допоміг делегації з Києва порозумітися на Соловках із духовенством, яке є господарем Соловецького монастиря, під мурами якого лежить надгробна плита П. Калнишевського. 20 липня 1995 року вирушили з Києва Віктор Федосеєнко та письменник зі Львова Роман Іваничук, який колись уже був на Соловках, коли готував роман „Журавлиний крик" про П. Калнишевського. Виявилося, що з Архангельська не так легко дістатися на Соловецькі острови. Літак летить туди лише раз на тиждень, а пароплав їде двічі на місяць. А крім того, щоб купити туди квитки, треба мати дозвіл управління внутрішніх справ Росії та запрошення Соловецького монастиря. З трудом вдалося їм придбати квитки на літак туди, але не могли купити квитків на повернення з Соловків, бо була необхідна довідка, що на літаку буде для них місце. Після тижневих митарств, телефонування, розмов, телеграм, з'ясувалося, що вони, хоча б і прилетіли на Соловки, не могли б нічого полагодити, бо настоятель монастиря відлетів до Москви, а без нього з ними ніхто не буде говорити про перенесення тлінних останків.

27 липня вони повернулися до Москви, де мали зустрічі та розмови з церковними достойниками, в яких поінформували їх про мету свого „паломництва" на Соловки. Проте ніхто не знав, де покояться тлінні останки П. Калнишевського, бо на Соловках згинули сотні тисяч людей. Нагробна плита П. Калнишевського нібито пізніше перенесена туди, де лежить тепер, але під нею є багато кісток полеглих. Дехто на Соловках казав, що дадуть тлінних останків більше, ніж ми потребуємо, але це буде таємно, тому що кості походять з державно-церковного заповідника, котрий є під наглядом і опікою російського Патріярха. Навіть нагробної плити Калнишевського не можуть дати на вивіз в Україну, хіба що зроблять з неї копію. Так що всі старання Фундації ім. І. Багряного та людей в Україні не увінчалися успіхом. Управа Фундації була змушена повернути М. Марченкові решту грошей, що були зібрані на перевезення тлінних останків П. Калнишевського в грудні 1997 року.

О. Коновал

Дякуємо!

На діяльність Фундації склали пожертви: **500 дол.** – Іван Даниленко, **250 дол.** – Софія і Олександер Скопи, **по 50 дол.** – Василь Пономаренко в пам'ять земляка і провідного діяча УРДП-УДРП Михайла Воскобійника, та Роман Бігун, **20 дол.** – Антін Кондратенко в пам'ять Василя Шийки.

Всім жертводавцям щира подяка!

Василь Шийка залишив нас

24 листопада 2001 року, після довгої і тяжкої хвороби, в передмісті Клівленду відійшов у вічність український патріот, член багатьох демократичних організацій, член УРДП-УДРП Василь Шийка, залишивши у великому горі вірну дружину Антоніну.

Народився він 5 червня 1918 року в місті Зіньків на Полтавщині. Панахиду відправили отці І. Наконечний та І. Міронко, диякон І. Махлай з участю парафіяльного хору під керівництвом С. Комічка в церкві св. Володимира в Пармі. Після поминального обіду покійного було перевезено до церкви св. Андрія в Бавнд-Бруку, Н. Дж, де поховано на кладовищі тисяч українських патріотів та діячів науки й культури.

В пам'ять свого чоловіка його дружина Антоніна прислала на потреби Фундації ім. І. Багряного 400 долярів. Дружині покійного висловлюємо щире співчуття й дякуємо за пожертву!

Вічна йому пам'ять!

Історія українського державного гимну

Українське життя трохи ожило після знесення кріпацтва 1861 року в царській Росії, яка опанувала Україну. Але його розвиток було швидко припинено, бо вже 1863 року міністер внутрішніх справ Росії граф Петро Валуєв розіслав свій таємний циркуляр, у якому твердив, що українська мова та література – це інтрига Польщі, яка перед тим хотіла визволитися з російської залежности. Валуєв наказав своїм цензорам не дозволяти видавати твори українською мовою, бо „никакого особенного малороссийского языка не было, нет і быть не может".

У відповідь на указ Валуєва поет Наддніпрянщини Павло Чубинський (1839–1884) написав вірш „Ще не вмерла Україна". Він був поміщений вперше в 1863 році у львівському часописі „Мета" помилково як вірш Тараса Шевченка. Того ж самого року композитор о. Михайло Вербицький (1815–1870) з Галичини написав до того вірша музику, спершу для сольоспіву, а пізніше – для хору. Пісня „Ще не вмерла Україна" стала популярною. В 1864 році її виконали в Українському театрі у Львові в хоровій обробці. Галичина тоді була частиною Австро-угорської імперії. У Перемишлі в 1865 році цією піснею закінчили Шевченкове свято.

Пісня „Ще не вмерла Україна" перший раз появилася друком у 1865 році у львівському нотному збірнику „Кобзар", і завдяки легкій мелодії швидко поширилася в Галичині, а пізніше й у східніх частинах України. У 1917 році пісню „Ще не вмерла Україна" прийнято українським урядом як гимн Української держави.

Є кілька відмінних редакцій цієї пісні чи вірша. В газеті „Голос Лемківщини" за лютий 1964 року було поміщено вірш з книжки, виданої 1906 року, „Український декляматор „Розвага". Слова звучать так:

Ще не вмерла Україна, і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля
Згинуть наші вороги, як роса на сонці
Запануєм, браття ми, у своїй сторонці!
Душу, тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду!
Гей, гей, браття милі!
Нумо братися за діло!
Гей, гей, пора вставати,
Пора волю добувати!

Великий збірник найкращих українських пісень „Трембіта", випущений 1927 року у Львові видавництвом „Пісня", подає такий текст П. Чубинського:

Ще не вмерла Україна, і слава, і воля!
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля!
Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.
Душу, тіло ми положим за нашу свободу!
І покажем, що ми, браття, козацького роду!
Наливайко, Залізняк і Тарас Трясило
Кличуть нас із-за могил на святеє діло.
Ізгадаймо славну смерть лицарства-козацтва,
Щоб не втратить марно нам свойого юнацтва.
Приспів: Душу...
Ой, Богдане, славний наш гетьмане!
Нащо дав ти Україну москалям поганим?!
Щоб вернути її честь, ляжем головами,
Назовемся України вірними синами!
Приспів: Душу...
Наші браття-славяне вже за зброю взялись,
Не діжде ніхто, щоб ми позаду остались!
Поєднаймось разом всі, братчики-славяне!
Нехай гинуть вороги, най воля настане.
Приспів: Душу...

Після проголошення незалежности України, десять років тому, в Україні появився друком ще й третій варіянт пісні П. Чубинського:

Ще не вмерла Україна, ні слава, ні воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці,
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.
Станем, браття, в бій кривавий від Сяну до Дону,
В рідній краю панувати не дамо нікому,
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє,
Що у нашій Україні доленька доспіє.
А завзяття, щира праця свого ще докаже,
Ще ся волі в Україні піснь гучна розляже,
За Карпати відіб'ється, згомонить степами,
України слава стане поміж ворогами.
Душу, тіло ми положим за нашу свободу
І покажем, що ми, браття, козацького роду!

Перечитуючи тексти вірша, можна впізнати, що цей вірш написаний під впливом поезії Тараса Шевченка. Особи, що згадуються в вірші П. Чубинського (Наливайко, Залізняк, Тарас Трясило), – це відомі персонажі з Шевченкових поем „Тарасова ніч" та „Гайдамаки". Цитовані тексти надруковані після смерти автора вірша й ніхто не може ствердити, який варіянт є перший чи другий. Було б цікаво розшукати в архівах чи бібліотеках те число „Мети", де вперше надруковано вірш в 1863 році, щоб знати, хто є автором „вороженьків", а хто – „ворогів"?!

Олексій Коновал

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
Bahriany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українська ялинка в музеї науки і промислу

ЧИКАҐО. – Вищеназваний музей, найбільший у місті, від 1942 року дарує мешканцям чар Христового Різдва, організовуючи щороку програму „Різдво довкола світу".

Почалося це 60 років тому, коли тодішній посадник міста забажав вшанувати чикаґські громади тих народів чи держав, які в Другій світовій війні були союзниками США. В час того першого різдвяного фестивалю стояла в музеї тільки одна велика ялинка і її кожного вечора прикрашувала інша етнічна група, так що кожного ранку пишалась вона іншими орнаментами і прикрасами, віддзеркалюючи своїми ручно-робленими декораціями характерні особливості даного народу. В тому теж часі були різноманітні полуденки, тож кожного дня відвідувачі могли познайомитись з властивими для даного народу стравами.

Ідея „Різдва довкола світу" набрала популярности, й відтоді музей кожного року запрошує етнічні громади до участи, і вже кожна з них прибирає свою власну ялинку. Цього року представники близько п'ятдесяти національностей беруть участь у цій популярній програмі.

Завдяки Союзові Українок Америки, точніше – 22-му Відділові, від 1952 року серед ялинок світу пишається райдужними кольорами народної орнаментики прекрасна українська ялинка. Багато годин праці посвятили союзянки, щоб виготовити прикраси, надати їм українського характеру. Тепер членки 85-го Відділу СУА, за ініціятивою Ірини Трощук-Демус і під її мистецьким проводом, убрали ялинку в нові шати – випрацьовані, елеґантні, з українською орнаментикою прикраси, і вже другий рік наша ялинка має славу найкращої серед десятків інших.

Ялинки стоять у музеї від 17 листопада до 6 січня, й у ці дні тут відбуваються виступи різних національностей. Цього року українська програма пройшла в неділю, 2 грудня 2001 року. Багатонаціональна публіка, яка відвідує музей, з особливим зацікавленням стежить за виступами різних етнічних груп. Ми використали цю нагоду для популяризації України.

Цьогорічна програма була розкішною завдяки співпраці Роксани Дикої-Пилипчак, відомого хореографа ансамблю „Громовиця" з парафії св. Володимира й Ольги, та маестра Володимира Поповича, диригента сумівського хору. У святкову атмосферу впровадила присутніх Ліля Калін, яка розповіла про українські різдвяні традиції і їхню символіку, представила танцювальний і вокальний ансамблі, які підготували цьогорічну програму. Велика група молодих танцюристів виступала з „Привітом". Був це мистецький уклад збірного танцю з рушниками, сольовими інтервалами та символікою ґраціозних рухів, які підкреслювали його назву. Хор СУМ ім. М. Павлушкова – зворушлива картина співаків – батьків і дітей, які цей хор творять, виконала кілька різдвяних мелодій і колядок. Закінчили безсмертним „Щедриком", з підкресленням, що автором цієї прийнятої в Америці популярної пісні був славний український композитор Микола Леонтович.

На завершення присутні в захопленні прийняли бравурний „Гопак", який виконала „Громовиця". Українська програма складалася з елементів різдвяного характеру, представленого піснями-колядками, а також показала красу та неперевершеність українського танцювального мистецтва, яке український народ плекає від найдавніших часів.

Працю 85-го Відділу СУА помітили, про неї розповів щоденник „Чикаґо Трібюн" 16 грудня 2001 року.

І.Т. Ґ.

Танцює „Громовиця"

КІУС CIUS Нові досягнення „Encyclopedia of Ukraine"

ТОРОНТО. – Проєкт „Encyclopedia of Ukraine" (англомовна гаслова „Енциклопедія українознавства") — один з найважливіших і далекосяжних наукових заходів українських учених на Заході — розпочав новий етап. 30 листопада 2001 року вийшов останній том „Encyclopedia of Ukraine: Index and Errata" книжкового випуску енциклопедії та розпочався процес здійснення проєкту IEU „Encyclopedia of Ukraine" на Інтернеті. Це уможливить доступ до найповнішого джерела інформацій англійською мовою про Україну й українців користувачам комп'ютерної мережі по цілому світі.

Вечір „Encyclopedia of Ukraine" відбувся в ґалереї Канадсько-української мистецької фундації в Торонто, у зв'язку зі святкуваннями 25-ліття Канадського інституту українських студій (КІУС), який у 1977 році розпочав проєкт англомовної „Encyclopedia of Ukraine". Господарем вечора був Мирон Дилинський, віце-президент Канадської фундації українських студій, з якою КІУС тісно співпрацює. Він представив трьох доповідачів, які змалювали минуле, теперішнє й майбутнє проєкту „Encyclopedia of Ukraine". Роман Сенькусь, адміністративний редактор IUE та директор видань КІУСу, накреслив історію проєкту на тлі попередніх українських енциклопедій. Андрій Макух, старший редактор рукописів IUE, описав працю над „Encyclopedia of Ukraine: Index and Errata", а д-р Марко Стех, адміністративний директор проєкту IUE та видань КІУСу, описав майбутні заходи IUE та представив веб-сторінку, яку опрацювали співробітники IUE.

„Encyclopedia of Ukraine: Index and Errata"

Виготовлення покажчика до п'ятитомної „Encyclopedia of Ukraine" розпочав покійний головний редактор професор Данило Гусар-Струк. Він розумів, що корисність і престиж цього важливого довідника зросте з появою такого тому. Ним визначені головні напрямні для покажчика здійснив Андрій Макух. Відтак покажчик перевірила Ірина Попович у західньоевропейському осередку Наукового товариства ім. Шевченка в Сарселі (Франція).

Покажчик містить перелік осіб, громадських та політичних груп, вибраних місцевостей, установ та часописів, про які інформує „Encyclopedia of Ukraine". Це гідне закінчення одного з найважливіших українських наукових видань поза Україною. Том „Encyclopedia of Ukraine: Index and Errata" появився у Видавництві КІУСу; працю над ним оплатила Канадська фундація українських студій. Том „Encyclopedia of Ukraine: Index and Errata" — незамінний додаток до „Encyclopedia of Ukraine". До 31 травня 2002 року його можна набути по пільговій ціні за 64,95 дол. плюс відповідні податки та пересилкові витрати; пізніше він коштуватиме 74,95 дол. плюс податки та пересилка.

Замовлення й оплату чеком або кредиткарткою VISA або MasterCard можна висилати поштою, телефаксом або е-поштою на адресу: CIUS Press, 450 Athabasca Hall University of Alberta, Edmonton, ABT6G 2E8. Телефон (780) 492-29-72; телефакс (780) 492-49-67;е-пошта: cius@ualberta.ca

„Encyclopedia of Ukraine" на Інтернеті

Проєкт IEU поставив собі мету розвинути й постійно усучаснювати вебсторінку на Інтернеті, яка у зручній формі для користувача подаватиме вичерпні дані англійською мовою про Україну, її історію, народ, географію, політекономіку, суспільство, діяспору, культуру й науку. На сайті будуть десятки тисяч гасел на різні теми, які написали провідні спеціялісти з цілого світу.

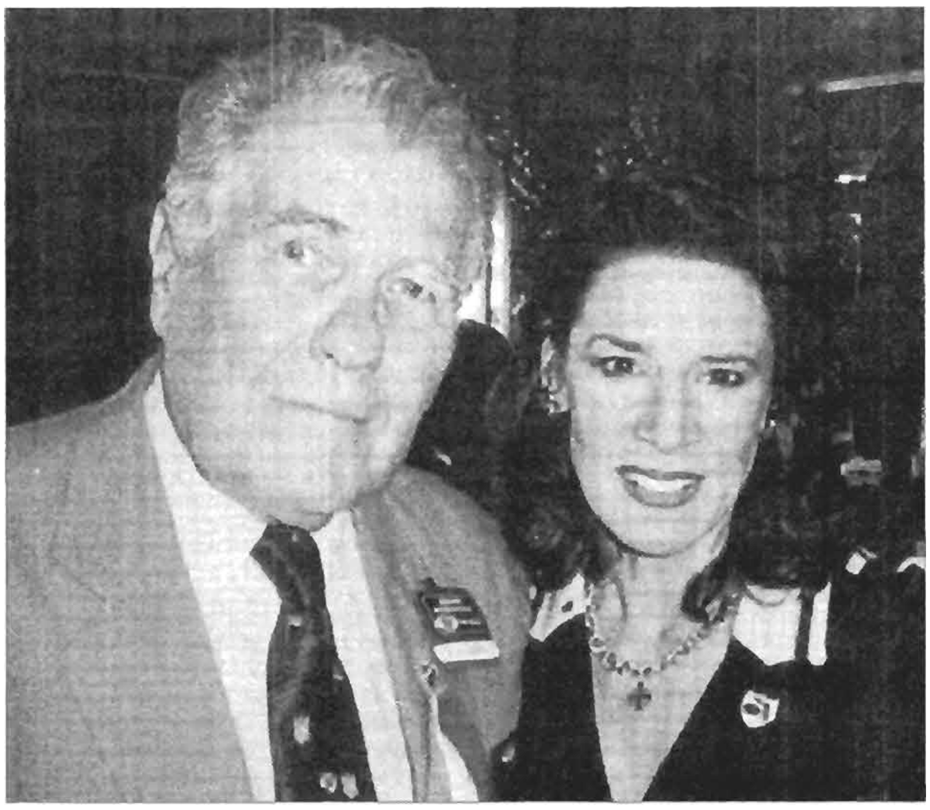
Цей проєкт КІУСу розпочав Роман Сенькусь після передчасної смерти професора Гусара-Струка в 1999 році і праця над ним справді розгорнулася в січні 2001 року. Р. Сенькусь відповідає за зміст вебсайту та координує працю редакторів окремих частин, авторів та працівників редакції. Д-р Марко Стех відповідає за плянування на далеку мету та утримування вебсайту, координування праці програмістів та технічне управління проєкту.

Ярослав і Володимир Кебали запроєктували пробний вебсайт під його доглядом. Цей вебсайт можна оглянути за координатами www.encyclopediaofukraine.com.

Проєкт IEU – амбіційний, далекосяжний і коштовний. Хоч як КІУСові залежить на цьому проєкті, але він сам може оплатити лише частину витрат на те, щоб проєкт IEU ефективно діяв. Його повний успіх залежить від фінансової підтримки спонзорів, меценатів і користувачів. За дальшими довідками про проєкт IEU і як Ви можете допомогти здійснити його, просимо писати до Encyclopedia of Ukraine: 1 Spadina Crescent, Room 109, University of Toronto,Toronto ON M5S 2J5. Телефон: (416) 978-69-34, телефакс (416) 978-26-72, E-пошта: eu.mail@utoronto.ca

КІУС

Українець – громадянин року

Атанас Кобрин і державний секретар Фльориди Кетрін Гаріс.

НОРТ-ПОРТ, Фла. – Ніхто з тих, що знають Атанаса Кобрина – динамічного громадського діяча в Норт-Порті – не здивувався, що саме його обрано Громадянином міста 2001 року. Відзначення вручено йому на святкуваннях 8 грудня. Будучи президентом двох громадських організацій, дорадником кількох Рад правління, членом чисельних ветеранських організацій та активним парафіянином, А.Кобрин відомий за щедрість і зусилля для громади, котра його прийняла. А. Кобрина обрано Громадянином року. Кожного року мешканці обирають Громадянина року – когось, хто працював на громадських засадах, помагав іншим, був членом місцевої, повітової чи стейтової Рад правління або був прикладом для інших в Норт-Порті.

А. Кобрин є президентом Ківаніс-Клюбу в Норт -Порті, організації „Приятелі бібліотеки", Він колишній командир 40-ої Станиці українсько-американських ветеранів, колишній крайовий командир тієї організації, колишній командир Американського леґіону Станиці в Нью-Йорку і член місцевого Республіканського клюбу та Станиці Американських ветеранів ч. 2000.

А. Кобрин – член Комітету податкового недогляду, Дорадчої ради школи Ґленален і Середньої школи Північного Норт -Порту. Пише колонку в різних виданнях, включно з газетою „Сан Геральд", а крім того, допомагав збирати гроші для місцевого Захисту від домашнього зловживання. Як стверджує його дружина Катруся, „далі ніколи не має часу".

С. Варма,
Фльорида „Сан Гералд"

Конференція ОДВУ в США

ЛІГАЙТОН, Па. – 17 листопада на Оселі ОДВУ ім. О. Ольжича відбулася конференція, учасники якої обговорили важливі питання діяльности, своєї організації.

Організація Державного Відродження України (ОДВУ) належить сьогодні до однієї з найстарших громадських організацій на Північно-американському континенті.

Створена ще в 1929 році першим головою ПУН і ОУН полк. Євгеном Коновальцем під час його перебування в США, ОДВУ відіграла важливу ролю в житті української громади Америки. Серед численних акцій, які проводила ОДВУ, слід відзначити активну і всесторонню допомогу Карпатській Україні у боротьбі за свою державність.

У післявоєнних роках ОДВУ всебічно надавала допомогу українській еміграції у США. На початку 30-их років організація почала видавати свій пресовий орган під різними назвами. Спершу – „Бюлетень ОДВУ", „Націоналіст", а відтак „Україна". Під час Другої світової війни видання журналу було припинено. Щойно в січні 1948 року відновлено під назвою „Самостійна Україна".

Сьогодні журнал „Самостійна Україна", засновником якого від самих початків була Організація Державного Відродження України, виходить з січня 1995 року у Києві. Головним редактором журналу є Павло Дорожинський. Серед питань, про які ішла мова на конференції, були розбудова оселі і дальша діяльність журналу „Самостійна Україна".

На конференції виступали голова ЦУ ОДВУ О. Процюк, почесний голова д-р Б. Шебунчак, почесний голова і ред. журналу „Самостійна Україна" П. Дорожинський, д-р П. Клюк, інж. Є. Жмуркевич, інж. В. Нагірняк, д-р З. Городиський, Маруся Серна, А. Ґелетканич, О. Серна, М. Хомич, А. Щудлак та ін.

Пресова служба ОДВУ

Радісна подія в Сан-Дієґо

САН-ДІЄҐО. – В українському житті Каліфорнії, на жаль, радісні події в громадсько-церковному житті не є частими. На цьому тлі приємно вирізняється освячення нової церкви українців-католиків у Сан-Дієґо.

Зміни в околиці змусили парафіян української католицької церкви Неустаючої Помочі шукати безпечнішого і вигіднішого місця. Ним виявилось недалеке містечко Ла-Меса. Знайдені там відповідніші приміщення стали розв'язкою довготривалої проблеми. Завдяки анонімному меценатові, парафія на чолі із настоятелем Мироном Микитою 1 і 2 грудня 2001 року довершила свої наміри і мрії урочистостями освячення новопридбаної просторої посілости для храма і залі прибулим із Чикаго єпископом Михайлом Вівчарем.

Під час бенкету було відзначено будівничих новобудови, із врученням відзнак та грамот. Місцева українська православна громада св. Покрови разом із своїм настоятелем о. Мирославом Михайлюком щиро, по-братерському вітала громаду українців-католиків із цим великим досягненням.

Олесь Скоп

Наш активний Відділ СУА

ФІНІКС, Арізона. – 3-ий Відділ СУА хоч віддалений від більшого скупчення української громади, однак дуже активний на всіх відтинках суспільно-громадського життя, зокрема у плеканні нашої культури, народних традицій і звичаїв нашого народу. Очолює Відділ невтомна і авторитетна у громаді Христя Бойко. Програми праці є цікаві і корисні. Наприклад д-р Таля Білик виступає з лекціями на медичні теми, дає практичні поради людям.

Наші професійні музичні сили – Анна Дворська (фортепіяно) і Уляна Мартиндел (акордеон) своїми виступами збагачують різні святкування. З нагоди святкувань 75-ліття СУА 20 травня 2001 року в Українському Культурному Осередку Фініксу відкрито постійну виставку українського історичного і народного одягів, а також писанок, кераміки, різьби і вишивки. Виставку поблагословив о. Іван Кондрасевич, парох української православної церкви, з участю великої кількости громадян. Всім жертводавцям і членкам щира подяка, що допомогли здійснити це велике діло, яке залишиться в історії міста Феніксу.

Відділ мав шану приймати українських лікарів Північної Америки, а також Посла України д-ра Юрія Щербака з дружиною Марією, які оглянули нашу виставку. Була це мила зустріч, яка залишиться приємним спомином для нас. З цікавою програмою влаштовано Андріївський вечір, на якому ми могли пригадати та відновити наші звичаї. Щороку Відділ влаштовує Осінній баль, який проходить з успіхом, де молодь має нагоду краще себе пізнати і приємно провести час. Відділ виконує всі свої зобов'язання щодо Централі СУА.

Вислано 2,000 дол. допомоги потерпілим на Закарпатті, на Музей в Нью-Йорку – 1,000 дол. Відряджено 15 пакунків харчами і одягом на суму 3,000 дол. до монастиря Сестер Пресвятої Родини у Львові. Про це все дбає Суспільна опіка – Мирося Михайлів і Розалія Тимчина. Цікавою передсвяточною Різдвяною програмою та обміном дарунків закінчено звітний рік.

Ольга Сливка

З пошаною до Гельсінської групи

НЬЮ-ЙОРК. – В суботу, 22 грудня, в приміщенні НТШ відбулася цікава імпреза, яка мала на меті пригадати сучасникам, що минуло чверть століття від заснування Української Гельсінської групи, а з тим згадати і головних дієвих осіб цього з'єднання.

Ініціяторкою і ведучою була Надійка Світлична, яку пов'язує з групою давня співпраця. Вона відкрила зібрання та назвала провідних членів групи, багатьох з яких вже немає серед живих. З цього приводу на стіні було розвішено, немов пригадку про минуле, 14 портретів тих членів Української Гельсінської групи, що відійшли з життя.

Доповідачами на вечорі були син генерала Петра Григоренка – Андрій, історик Анатолій Русначенко, Микола Мовчан, Ніна Самокиш і Микола Горбаль. Вони розповіли про членів Гельсінської групи, а передусім генерала Петра Григоренка. Від поетичного, як завжди, слова Н. Світличної, що так сильно була пов'язана із членами Гельсінської групи, до реальних висновків історика А. Русначенка про ролю групи, усі доповідачі змальовували Українську Гельсінську групу та її боротьбу проти комуністичного режиму, за що вони часто мусіли платити найдорожчим – життям.

Споминами про безпосередню працю із генералом П. Григоренком поділилася його колишня „секретарка" Ніна Самокиш, а про військову кар'єру генерала розповів його син Андрій.

Про діяльність П. Григоренка на терені США розповіла Н. Світлична, який для пропаганди діяльности групи відвідав усі країни Західньої Европи, де мав зустрічі із високопоставленими політичними провідниками. Його причетність до Гельсінської групи була незвичайно корисна та позначалася навіть по його смерті.

Ділячись своїми споминами про цю провідну постать Української Гельсінської групи, доповідачі підкреслювали жаль, що П. Григоренка вже немає серед живих, як і немає й перших ентузіястів, які уважали своїм святим обов'язком чинити опір режимові, незважаючи на репресії.

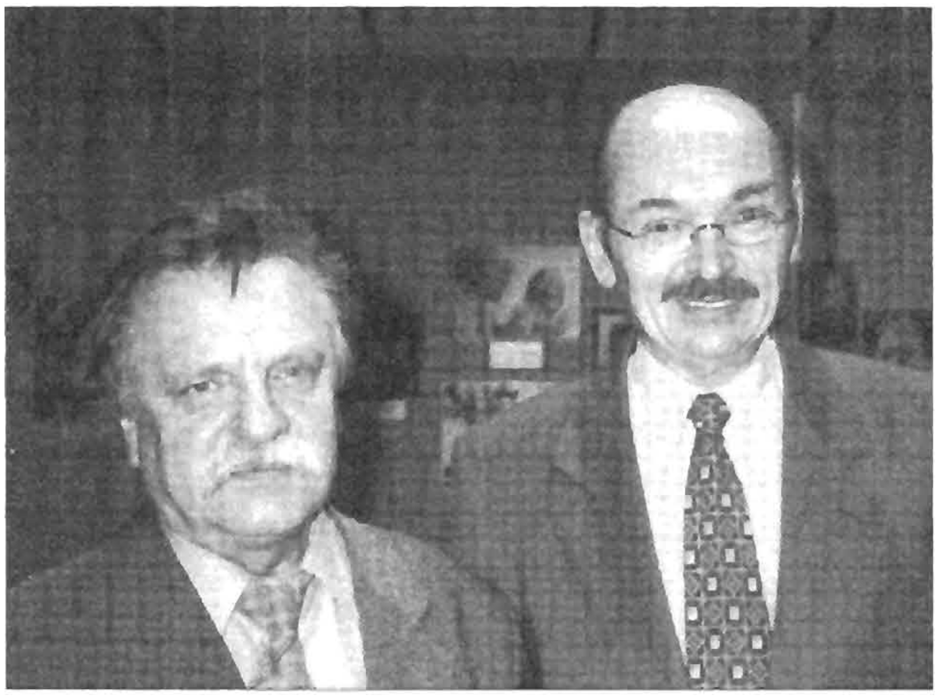
Члени групи не були численні, їх було найбільше 41 осіб. Вони перебули в ув'язненні 550 років, а тільки за два з половиною останні роки померла їх третина, що перебували у тюрмах та таборах.

Саме з причини ув'язнення членів Гельсінської групи в Україні за ініціятивою П. Григоренка і Н. Світличної ще в 1978 році було утворення закордонне представництво Гельсінської групи, яке розгорнуло широку діяльність.

О. Кузьмович

Ведуча „Григоренківських читань" Н. Світлична.

Микола Горбаль (зліва) і Андрій Григоренко.

Бюсти І. Франка та Т. Шевченка повертаються до культурних городів

У 1936 році українська громада в Клівленді звернулась до Олександра Архипенка з проханням створити бюсти Тараса Шевченка, Івана Франка та статую Володимира Великого. Українські Злучені Організації (УЗО) зібрали тисячі долярів на цю ціль, а також для спорудження Українського Городу, який є частиною Парку Культур на бульварі Свободи (тепер бульвар Мартіна Лютера Кінга). Після вандалізму, коли багато пам'ятників було знищено, місто вирішило зберегти бюст Франка у своєму сховищі.

За останнє десятиріччя ідея відновлення історичної дільниці набула нового значення. Державні установи Клівленду виділили фонди на реконструкцію цього району. Активісти різних етнічних громад повертають до життя свої дільниці, прикрашають їх квітами та займаються поверненням деяких пам'ятників.

Українська громада має двох енергійних активістів – Люсю Лебідь та Лєну Погребінську, які працювали з Асоціяцією Культурних Городів та присвятили багато сил і часу цьому проєктові. Український Музей-архів довгі роки мав в експозиції гіпсові бюсти Шевченка та Франка, виконані О. Архипенком.

Співпрацюючи з головою Українських Злучених Організацій Василем Ліщинецьким, Люся Лебідь і Лєна Погребінська замовили копії бюстів Франка та Шевченка від скульптора Євгена Прокопова. Копії виконані за взірцем оригінальних гіпсових бюстів О. Архипенка та бронзового бюста І. Франка, що знаходився у міському сховищі. Копії були зроблені з неметалевих сплук і тому не мають вартости металу.

9 вересня на святкуванні Всесвітнього Дня українська громада відзначила повернення пам'ятників нашим національним героям в Культурні Городи. Завдяки зусиллям Українських Злучених Організацій, бронзовий бюст І. Франка було передано Українському Музеєві-архіву, де він зайняв почесне місце.

УМА

ДО СОРОКОВИН ВІДХОДУ

Тетяна Симиренко жила Україною

Ми ніколи не зустрічалися, але часто розмовляли телефоном і листувалися впродовж років. Більшість листів від Тетяни Симиренко до мене залишилася в Україні, а з тих, що написані за останні роки, пропоную окремі уривки, з яких постає образ безперервно діяльної подвижниці української справи.

6 грудня 1996 року: „... Місяць була у США Ліда Лихач, радились, як врятувати її часопис „Родовід" від голодної смерти. Друкарні в Україні з'їхали з глузду: ціна на папір вдвічі більша, ніж тут. Я телефонувала по цілій Канаді, питаючи порад у різних людей. Читач – там, а люди, спроможні захистити „Родовід", – тут, але не володіють достатньо українською мовою, щоб його як слід прочитати...".

6 липня 1997 року: „... Дуже сподіваюсь, що буде відгук стосовно музею Василя Симоненка. Найбільше його творів з'явилось у „Сучасності", у видавництві „Смолоскип", але коли ми переїздили з виходом на пенсію до маленької хати, я усю збірку цього журналу і 20 картонів іншої літератури подарувала...".

20 грудня 1997 року: „... Привезла з України переконання, що на виборах вийдуть ліві, а вже тоді, може, люди схаменуться. Мороз вже поводиться як президент. У Києві я була пригнічена тим станом речей і відмовилась від усіх інтерв'ю. А тоді поїхала до Черкас і, уявіть собі, що там віджила, хоч думала, що буде навпаки. У черкаському музеї була дуже гарно влаштована краєзнавча конференція, безліч доповідей, переважно молодих спеціялістів, а увечорі, до півночі, розкішні співи під бандуру. Моє головне завдання тепер – позбирати по колишньому „Союзі" матеріяли про родину Симиренків і передати їх до фонду Симиренків, що утворюється у Черкаському обласному архіві...".

8 травня 1998 року: „... Не сприйміть це за невдячність, але значно більше пишаюся тим, що я донька Володимира, правнука Платона, ніж тим, що я онука Левка. Мій батько і Платон були найбільшими з великих, і то з усіх точок зору. Хвиля Симиренкової справи ширшає і стає народною. Цієї зими я дістала з десяток листів з різних частин Наддніпрянщини від абсолютно незнайомих людей. Усі пишуть, що нікому в Україні вірити, а Симиренки ніколи не кривдили людей. Це неймовірно зворушливо...".

26 липня 1999 року: „... Тримаю близький зв'язок з друзями в Україні, які оточили мене істинно родинною увагою і турботою. Мені ще потрібно було б кілька років, щоб завершити задумане. Психологічно я еміґранткою так і не стала, і вже не стану. Була просто українкою на вигнанні. Тож і тепер живу обличчям до України...".

22 жовтня 1999 року: „... Пані Зінаїда Тарахан-Береза пише, що не витримала врешті знущань дурнів та невігласів над Шевченком, особливо останньої наруги в „Кієвскіх новостях", і написала відповідь. Послала її до „Літературної України", але не знає, чи надрукують...".

23 вересня 2001 року: „... Дочитую сьогодні товстелезні суботні газети і вже вкотре думаю про безліч шкоди і жахів, які завдали (і досі завдають) малоосвічені, примітивні і невиховані люди, в чиїх руках опинилися влада і військова потуга...".

22 січня 2001 року: „... Ділюся з вами радістю Володі Чоса, журналіста-інваліда, який вже має комп'ютер. Я таки мушу допитатися, внаслідок якої недуги він загубив ноги і частково руки. Колись ми з вами таки „розгвинтимось" і добре погуторимо про усе...".

5 лютого 2001 року: „... Добра новина: усі мліївські матеріяли нарешті в Черкасах. Погана новина: лікарі посилають мене на низку досліджень. Не добра, і не погана, і навіть не новина: я нарешті збагнула, що оголосять Мліївський заповідник, чи ні, чи повернуть будівлю Церкви чи ні, виконувати ці постанови будуть люди на такому рівні, що мені краще за це й не боротися. Вам це, мабуть, давно очевидно. Нас по вікна засипало снігом, а він йде та йде. Естетично – розкіш, тільки ходити по вулицях важко. Іду знову, сьогодні втретє, скидати сніг з нашої веранди. Ваша Т...".

Левко Хмельковський

УКРАЇНА І СВІТ

З ПЕРШИХ УСТ

„Українська правда“: правда й нічого, крім правди

Днями до Нью-Йорку приїздила у відрядження редактор інтернет-газети „Українська правда" Олена Притула. Тієї самої газети, яку заснував і першим редактором якої був Георгій Ґонгадзе. Після його трагічної загибелі невеличкий творчий гурт „Української правди“ продовжив справу Георгія, й сьогодні видання стало найпопулярнішим в українському Інтернеті. З прочитання його матеріалів починають робочий день мільйони людей в Україні й далеко за її межами. Спеціяльно для „Свободи“ інтерв'ю з О. Притулою вів Валентин Лабунський.

Головний редактор Інтернет-видання „Українська правда" Олена Притула. Фото:УНІАН

– Олено, після того, що сталося, не боїтеся виходити в Інтернет з такими гострими матеріалами, які так нещадно розвінчують сьогоднішніх українських владоможців?

–Тепер не боїмося. Найстрашніше, що могло статися, вже сталося. Після вбивства Георгія страх зник. Натомість з'явилося бажання працювати задля правди, задля того, щоб змінити бодай щось на краще. Наш девіз: правда й нічого, окрім правди. Причому ми не хочемо досягати цієї мети бездоказово-крикливою критикою на адресу панівного в Україні режиму. Ми даємо людям можливість самим зробити висновки на основі фактів і тенденцій, які сьогодні домінують в Україні.

– До Нью-Йорку Ви приїхали також, щоб набрати нових „гарячих" фактів?

– Спочатку метою справді було зібрати якомога більше таких фактів і „вистрілити" ними в Інтернеті. Адже в Америці перебуває Микола Мельниченко, колишній охоронець Президента Кучми, а таємно зроблені ним записи у президентському кабінеті розвінчують сутність існуючого в Україні режиму краще, ніж пишномовні статті сотень політологів й аналітиків. Після загибелі Георгія Ґонґадзе й „касетного" скандалу моєю заповітною мрією було зустрітися з цією людиною, подивитися їй у вічі, порозмовляти, відчути, наскільки він щирий і чесний, зрозуміти, чим він керувався, коли йшов на такий смертельно небезпечний риск. Адже я волею долі опинилися в центрі всіх тих подій, які можна простежити, прослуховуючи розмови в кабінеті Л. Кучми. Разом з Ґонґадзе я починала „Українську правду", разом з ним відчувала, як наїжджає на нас страшна репресивна машина режиму. І коли Олександер Мороз оприлюднив ті перші записи і я почула голос Кучми, який наказував вивезти Георгія в ліс і роздягнути там, то вкотре усвідомила всю ницість і злочинність тих, хто нами править. І разом з тим зрозуміла ступінь мужности й справжнього героїзму того, хто не боїться в умовах жорстокої диктатури ставати на борню з ними. З тих пір на голову майора Мельниченка кучмівською пропагандою вилито стільки бруду, що навіть порядні люди в Україні почали сумніватися в чесності його вчинку. І ось тепер я тут, і тепер я знаю правду.

– Переконані, що знаєте всю правду?

– Я знаю найголовніше: Микола Мельниченко – це чесна і порядна людина, яка знехтувала своєю власною безпекою, благополуччям і безпекою своєї родини, щоб розвінчати злочинний режим. Це герой, якого наші нащадки будуть згадувати такими ж словами подяки, якими сьогодні патріоти України згадують життєвий подвиг Василя Стуса. Це боєць, який не побоявся виступити проти страшної гідри з двома головами – злочинної влади й мафії, яка з нею фактично зрослася. Смішно виглядають сьогодні зусилля кучмівських сатрапів, які на награбовані в народу гроші замовляють у сумнівних фірм на Заході нові й нові експертизи. Маю на увазі насамперед експертизу фірми „Крол", яку замовив пан Тигіпко. Смішно виглядають й просторікування кучмівських іміджмейкерів, які з усіх сил пнуться, аби облити брудом Миколу Мельниченка, вбити в голови простих людей думку, що колишнього охоронця Кучми підкупили чужоземні спецслужби, що всі його плівки підроблено і що Кучма – це справжній лідер українського народу, який веде його до світлого майбутнього.

– Тепер, після вашого відрядження до Нью-Йорку, треба сподіватися, що на сайті „Української правди" ми прочитаємо нові „вибухові" матеріяли?

– Скажу вам чесно, з того, що тут почула і про що дізналася, я хотіла відразу ж написати кілька резонансних статтей, які б вразили Україну. Але ще не час. Ситуація, в якій перебуває зараз Микола Мельниченко, непроста. На нього тиснуть американці. Багато з тих записів, якими він володіє, містять в собі державні таємниці України, що не дозволяє майорові Мельниченкові оприлюднювати їх. Є й інші причини, які покищо відтягують той час, коли стане відома вся правда. Не забуваймо й того, що Микола Мельниченко воює проти всесильних київських владоможців фактично сам. Якщо Кучма може послати до Америки з мільйонами Тигіпка, аби замовити там псевдоекспертизу, то Мельниченко не має коштів, аби зробити найнеобхідніше – підтвердити автентичність зроблених ним записів. Та що там експертизи! Мельниченко сьогодні мусить думати про хліб насущний для себе і сім'ї. Кучмівська пропаганда ж твердить, що Мельниченко отримав від американських спецслужб мільйони й тепер насолоджується життям. Окрім того, я тепер переконана, що оприлюднювати зроблені в кабінеті Кучми записи треба перед всім світом, а не лише в українській пресі.

– Але мовчанку Мельниченка трактують по-різному. Говорять про те, що в нього буцімто немає більше жодних записів, що він блефує, що тут щось нечисто і т. ін. Чому не можна видрукувати в українських газетах бодай якусь інформацію, адже ж ніщо не заважає багатьом українським виданням виступати з нищівною критикою на адресу Президента Кучми?

– Всьому свій час. Повірте мені, сьогодні оприлюднювати все, чим володіє майор Мельниченко, передчасно. І де це ви читали в українських газетах нищівну критику на адресу Президента Кучми? Єдине джерело, де ви справді могли прочитати такі матеріали, це інтернет-видання. Усі інші ЗМІ, в тому числі й електронні, обстоюють точку зору на ту чи іншу проблему своїх власників, жодний з яких не належить до опонентів Кучми.Таких, наприклад, як газетний магнат, кращий друг Президента Кучми, громадянин Ізраїлю Вадим Рабинович, який вже скупив і продовжує скуповувати українські ЗМІ, створюючи справжню медіа-імперію. Популярну в Україні газету „Факти" фінансує не хто інший, як зять Президента Кучми пан Пінчук. Газета „Сегодня" контролюється головним податківцем України, висуванцем Кучми Миколою Азаровим та донецьким кланом на чолі з Ренатом Ахметовим. Цьому ж клану служить і тижневик „Дзеркало тижня", хоч немалу частку його акцій скупили люди поза межами України. Газету „День" нещодавно перекупила партія українських олігархів – СДПУ(о), в лавах якої не помічено жодного антикучмівця. Цій же партії належать і „Київські відомості". Бути власником ЗМІ в Україні можна лише за умови абсолютної лояльности до Президента Кучми. В іншому випадку таку газету, радіостанцію чи телеканал просто знищать. Засобів, як це зробити, режим має багато – від найманих убивць до податкових інспекторів. В особі пана Азарова Президент Кучма знайшов гідного продовжувача справи НКВД. Податкова інспекція часто виконує сьогодні в Україні ті самі функції, що й це сумнозвісне відомство в часи сталінізму. Будь-який редактор чи продюсер в Україні знає засадниче правило: критикувати можна будь-кого, окрім Президента Кучми. Винятком можна вважати хіба що респектабельний тижневик „Дзеркало тижня", який час від часу дозволяє собі дозовану критику на адресу Президента. Та й то, гадаю, редактор має на це індульгенцію від самого Кучми, який зважає на той факт, що частково газета належить закордонному капіталові. Вільною на архіпелазі „Преса України" залишається лише острів під назвою „Інтернет-видання", на який переходять дедалі більше українських журналістів.

– Недавно пройшла інформація, що Кучма дав наказ зробити підцензурними й інтернет-видання. Це правда?

– Така спроба справді була. Питання розглядалося на Раді безпеки й національної оборони. Президент дав вказівку зробити сувору інвентаризацію інтернет-видань й зобов'язати їх отримати від влади відповідні ліцензії. Покищо зробити це не вдалося. По-перше, відразу після цього засідання Ради безпеки й оборони в українському Інтернеті зчинився такий галас, що Президент зрозумів: без розголосу на весь світ інтернет-пресу не приборкати. А по-друге, знайшлися й в оточенні Кучми люди, які пояснили йому, що Інтернет – це всесвітня мережа, і вводити на веб-сайти якусь цензуру нерозумно. До цього не додумалися навіть такі диктатори, як Саддам Гусейн і Фідель Кастро. Так що покищо українським інтернет-виданням накинути на шию хомут не вдалося. Голова Ради безпеки й оборони Євген Марчук змушений був навіть зустрітися з інтернет-ЗМІ й заспокоїти, що ліцензування не буде. Хоч, гадаю, Кучма не залишить нас у спокої. Просто тепер, перед парляментськими виборами, він не хоче зайвого розголосу.

– А телебачення? Хіба й там немає жодного каналу, який дозволяв би бодай дозовану критику?

– Відверто прокучмівським є лише державний канал УТ-1, але сувора заборона критикувати Кучму стосується всіх. Більшість каналів в Україні належать олігархам (а бути олігархом в Україні можна лише з благословення Кучми) й намагаються насамперед годити їм. Як мовиться, хто платить, той і музику замовляє. Винятком, можливо, є „Новий канал". Усі інші – рупори певних олігархічно-політичних кланів. „Інтер", наприклад, – це канал так званих об'єднаних соціял-демократів, які узурпували для свого політично-олігархічного об'єднання цю назву, але насправді ні до соціялістів, ні до демократів жодного стосунку не мають. На СДПУ(о) працює також канал "1+1". До речі, те, що ці канали годуються з „соціялдемократичної" годівнички, можна було легко вирахувати в день відставки Медведчука.

(Закінчення на стор. 24)

Президент України привітав Острозьку академію з 425-річчям

КИЇВ. – Відроджений на межі тисячоліть Національний університет „Острозька академія" гідно продовжує освітні традиції своєї славетної попередниці – Острозької слов'яно-греко-латинської академії XVI–XVII ст., першого вищого навчального закладу Східної Европи. Острозька академія, заснована у 1576 році князем Василем-Костянтином Острозьким та княжною Гальшкою Острозькою, дала не лише Україні, а й світові багато видатних особистостей, які вписали славні сторінки в історію України. Це Герасим Смотрицький (перший ректор академії), Мелетій Смотрицький (написав граматику – основний мовознавчий підручник XVII–XVIII століть), Петро Конашевич-Сагайдачний (гетьман війська Запорізького), Іов Борецький, Єлисей Плетенецький, Захарія Копистенський, Ісакій Борискович (видатні церковні і культурні діячі) та інші. При академії діяла друкарня Івана Федорова, в якій побачили світ перша повна друкована слов'яномовна Біблія (1581 р.), перший слов'янський буквар (1578 р.), перша слов'янська граматика (1619 р.) тощо.

Президент України Леонід Кучма в університетському містечку.

Наймолодший і водночас найстаріший вищий навчальний заклад України відзначив своє 425-річчя. До цієї славної дати споруджено академічне містечко університету, реконструйовано культурно-спортивний комплекс, церкву колишнього монастиря капуцинів, навчальні корпуси, споруджено 5 тенісних кортів, які відповідають міжнародним стандартам і можуть служити для проведення всеукраїнських міжнародних змагань.

23 листопада університет відвідала урядова делеґація на чолі з Президентом України Леонідом Кучмою. Президента вітали студенти університету та учні новоствореного під патронатом Острозької академії обласного ліцею-інтернату.

Урочистості були продовжені в залі університету, де відбулися спілкування Президента зі спудеями. Леонід Кучма був нагороджений срібною медаллю „Князь Василь-Костянтин Острозький", виготовленою Монетним двором України на відзначення 425-річчя Острозької академії. Від свого імені Президент України вручив ректорові ключі від подарованого ним університетові автобуса.

Одним з важливих предметів, який вивчається в університеті, є християнська етика. Предмет читають 180 викладачів у 984 клясах. Загальна кількість учнів, охоплених вивченням християнської етики, перевищує 21 тисячу осіб. На офіційній церемонії з нагоди 425-річчя Острозької академії Президент України Леонід Кучма підкреслив, що повернення до Бога має надзвичайно велике значення для України. Однак перепоною для впровадження християнської етики в практику школи є те, що християнські конфесії роз'єднані і не мають чіткої спільної позиції у цьому питанні. Президент наголосив, що світська влада не має права втручатись у справи Церкви, але викладання християнської етики і духовне відродження є святим обов'язком науковців, які повинні допомогти Церкві у цьому питанні.

З цього приводу міністер освіти і науки України Василь Кремінь сказав, що за дорученням Президента створена комісія, до складу якої входять представники міністерства, комітету з питань релігії і ради церков, які працюють над підручником і програмою з християнської етики. В університеті 29 листопада 2001 року відбувся методичний семінар вчителів, на якому було розглянуто питання про ідею та історію створення факультету, а також стан викладання християнської етики на Рівненщині. Учасники семінару відвідали лекції з методики викладання християнської етики, які читав проф. В. Жуковський. Реґулярне проведення таких семінарів забезпечить професійний підхід до викладання християнської етики та стане вагомим внеском у справу виховання молодого покоління на засадах християнської моралі.

Василь Жуковський, професор,
декан факультету християнської етики
Фото: Анатолій Приходько

Критична грань буття України

В. Брюховецький

(Закінчення. Початок в ч. 52 за 2001 рік і ч. 1 за 2002 рік).

III. Енциклопедія

Про енциклопедію «Києво-Могилянська академія в іменах» слід сказати окремо. Я переконаний, що ця книжка справить колосальний вплив на молоде покоління українців, бо покаже всім нам, яких успіхів досягли українські наука, культура, освіта, мистецтво вже в XVII-XVIII століттях. Ми ще не мали такого концентрованого опису цих здобутків українського народу.

Проте, я гадаю, багато кого турбує, що анонсоване на вихід ще в 2000 році це видання досі не потрапило до читачів. Ми приносимо свої вибачення усім, хто очікує на нього. Сталося непередбачене. Після публічного оголошення про це видання, уже на стадії, коли була завершена друга коректа і ми сподівалися за пару місяців одержати з друкарні готову книжку, до Академії почали надходити листи з різноманітною додатковою інформацією про студентів, випускників і професорів Києво-Могилянської академії.

Переважно таку інформацію надсилали аматори, краєзнавці-історики з різних віддалених куточків України і з-за кордону. Було прийняте рішення зупинити друк, перевірити надіслану нам інформацію і, в разі її підтвердження, доповнити нею енциклопедію. Виходили ми з того, що такі видання готуються не на рік і навіть не на десятиліття, а назавжди. І тому варто максимально повно подати всі наявні відомості. А відомості ці виявилися надзвичайно цікавими, хоч потребували інтенсивної перевірки. Деякі з них не підтвердилися, але зате інші стали своєрідними маленькими відкриттями. Наведу лише кілька з них.

Досі скрізь зазначалося, що Григорій Сковорода народився в сім'ї малоземельного козака. І все. Жодних відомостей не було про його матір. А от у недавно знайденому реєстрі співаків Придворної капелі у Санкт-Петербурзі за 1742 рік записано, що мати нашого видатного філософа походила з давнього старшинського роду Шенгерів.

Знайдено нові відомості про життя Петра Могили протягом 1622–27 років. Вважалося, що він досить швидко (без послуху) став архімандритом Києво-Печерської Лаври. Але нові документи свідчать, що весь цей час він перебував на послуху в одному із скитів Києво-Печерської Лаври, який знаходився на території сучасного села Михайлівка-Рубежівка під Києвом.

Розширено датовану частину біографії викладача Києво-Могилянської академії Ієроніма Понятського, яка розпочиналася від 1790 року (початку викладання в Києво-Могилянській академії). Стало відомо, що 1776 р. він був префектом і професором філософії Смоленської семінарії. 1783 р. значиться як учитель Коломенської семінарії. Додано зовсім нову статтю про одного з ректорів Києво-Могилянської академії – Теодосія Ґуревича.

І це лише дещиця тих нових відомостей, які були внесені до Енциклопедії. Так що затримка з виходом її у світ є виправданою. Нині енциклопедія вже друкується і наклад буде готовий у найближчі дні. Після цього ми відразу розішлемо її всім передплатникам.

Отже, Україна стоїть на порозі великих подій. І ми віримо в їхнє важливе значення для майбутнього нашої держави.

Вшанували пам'ять героїв Базару

КИЇВ. – 13 листопада 2001 року відбулися чергові місячні збори Київської міської ОУН – напередодні 80-ої роковини героїчної і водночас трагічної події в історії визвольних змагань українського народу, відомої під назвою Зимовий похід армії УНР. У своєму виступі дослідник тих історичних подій майор Юрій Каліберда з'ясував передумови, які спонукали українських вояків здійснити восени 1921 року кілька рейдів на захоплену більшовиками територію України. Особливу увагу він сконцентрував на подіях „Листопадового рейду" групи під командуванням генерала армії УНР Юрія Тютюнника, зокрема на трагічній битві з переважаючими силами більшовицьких військ біля містечка Базар Житомирської области, де героїчно загинули 359 полонених українських вояків.

Капітан І ранґу Сергій Литвин, секретар зборів, капітан ІІ ранґу Андрій Лубінець, провідник Київської міської ОУН Павло Дорожинський і секретар ПУН Сергій Кот у своїх виступах згадали про події Другого Базару, коли в листопадові дні 1941 року нові, на цей раз німецькі, окупанти не менш жорстоко повелися з учасниками відзначень героїчного бою під Базаром 1921 року. Тоді було розстріляно понад 750 учасників тих відзначень, серед загиблих було багато членів ОУН. На жаль, як відзначили промовці, на відміну від подій „Листопадового рейду", про події „Другого Базару" немає ґрунтовних історичних досліджень, також є потреба дослідити існуючі спогади і документи, щоб відтворити ці події для нащадків.

З огляду на наближення парляментських виборів 2002 року, було приділено особливу увагу цій темі і участі членів ОУН у політичному житті України.

Сергій Брунь

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

„Тіні забутих предків" – прем'єра у Клівленді

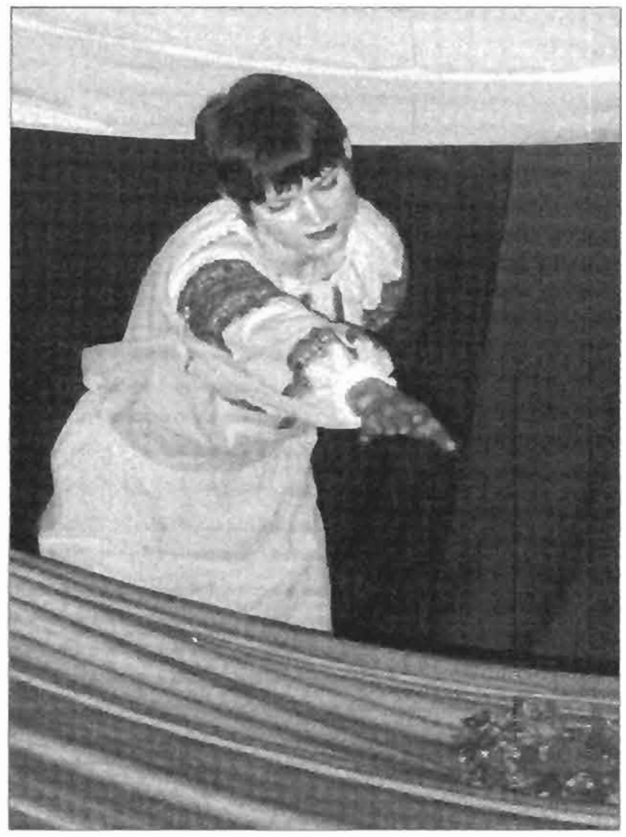
Культурне життя української громади Клівленду, Огайо, значно пожвавішало від того часу, як Надя Тарнавська та її чоловік Майкл Флор заснували MN2 Productions – безприбуткову компанію для театральних вистав, концертів та семінарів, присвячених українській тематиці. Влітку 2000 року Надя і Майкл створили танцювально-театральну композицію „Голоси предків" – за мотивами поезії Олександра Олеся, Лесі Українки, Тараса Шевченка та Михайла Драй-Хмари. Вистава мала неабиякий успіх.

Й ось тепер наших шанувальників театрального мистецтва чекає новий твір MN2 Production – вистава за повістю Михайла Коцюбинського „Тіні забутих предків". Це цікавий синтез театрального, танцювального та мистецького жанрів, який вимагав від артистів багато творчих зусиль і бездоганного знання українського народного життя. Цьому великою мірою посприяло, що MN2 Production є неприбутковим театральним партнером Українського музею-архіву у Клівленді, а також відчутна фінансова підтримка з боку Комітету розвитку мистецтва стейту Огайо (Ohio Arts Council). Ця підтримка дозволила музикантам створити професійні записи народної музики з Гуцульщини, Полісся, Волині у виконанні талановитих музикантів: Василя Гекера (скрипка та дримба), Олександра Федорюка (цимбали та бубон), Андрія Підківки (сопілка, тилинка, „коза", „зозулька", фрілка та дримба), Наді Тарнавської (спів) та Миколи Кузика (трембіта).

Крім народної музики, вистава включає елементи лялькового театру та сучасного танцю. Хореографію створили Сера Морисон з Morrisin Dance, Наталка Капелюх з Mary Miller Dance Company, керівник української танцювальної групи з Нью-Йорку Роман Левкович та інші артисти.

Сцена з вистави: Палагна (Гетер Бавер) та Іван (Артур Баянов).

Марічка (Джаселін Врожек).

Прем'єра вистави „Тіні забутих предків" відбудеться 25 і 26 січня о 8-ій год. вечора, а 27 січня – о 3-ій год по полудні в Gordon Square Theatre (6409 Detroit Ave.), у Клівленді. Компакт-диск з записами української народної музики коштує 18 дол. Його можна придбати, звертаючись за адресою: Nadia Tarnavsky, P.O. Box 60-9067 Cleveland, Ohio, 44109. Web-site: http://www.geocities.com/mn 2productions.

УМА

Фото: Надя Тарнавська

Як вчинив би малий Роман Шептицький?

15 грудня 2001 року у Львівській Богословській Академії відбулося нагородження переможців у літературній номінації конкурсу "Слідами Митрополита". Розкрити образ Митрополита Андрея Шептицького за допомогою різноманітних образотворчих та літературних засобів були покликані діти від семи до дев'ятнадцяти років. Конкурс проведено з нагоди Року Митрополита Андрея. Організаторами виступили Комісія у справах катехизації УГКЦ, Катехитично-педагогічний інститут ЛБА, обласне управління освіти та науки, Національний музей м. Львова. Конкурс відбувався на шкільному, районному, обласному та всеукраїнському рівнях. 81 літературна і 80 образотворчих робіт названо кращими на епархіальному та обласному рівнях. Найкращі образотворчі роботи експонуються в музеї ім. Олекси Новаківського (вул. Листопадового Чину, 11), найкращі літературні твори увійдуть до збірочки конкурсу „Слідами Митрополита".

Одна із поезій, автор якої був серед лауреатів, написана під враженням від прочитаних спомінів матері Митрополита Шептицького про свого сина, малого Романа Шептицького. Зокрема у спогадах йшлося про те, що будучи ще зовсім маленьким, щоб якось покарати себе за поганий вчинок, Роман навмисне не їв цукерки, які йому давала мама. Ось цей твір учасника конкурсу:

Я відчуваю, що вчинив погано,
І совість мучить, що себе б убив.
Урок не вивчив, не послухав маму,
А значить – перед Богом завинив.
Про гріх я міркувати починаю…
Як би вчинив отут малий Роман?
Не їм цукерок, а усі складаю,
Щоб ніхто не бачив, за диван.
О, як мені не просто їх складати,
І як мене, щоб з'їсти їх, кортить…
О, як себе нелегко покарати!
І як у грудях серденько болить!

ЛБА

Стипендії ім. Марусі Яворської чекають на талановитих музикантів

ОТАВА. – Фонд стипендій ім. Марусі Яворської, яким відає Отавський університет, виділить у 2002 році дві стипендії по 5,000 кан. доларів студентам з України та Канади, які вивчають музику на рівні маґістерії, аспірантури і докторантури.

Фонд заснований на кошти Марусі Яворської – прихильниці музики, піаністки і віолончелістки, яка 40 років викладала виконавчу майстерність. Кандидати повинні бути зареєстровані у визнаних музичних програмах у Канаді, в Україні або в інших країнах і мати рекомендації на отримання цієї стипендії від своїх музичних установ.

У 2001–2002 роках стипендію отримали Борис Медицький з Канади і Анастасія Пилатюк з України.

Кожний музичний заклад може подати кандидатуру одного студента чи студентки до 31 березня 2002 року, з відповідними супровідними документами, в які входять: офіційна анкета, автобіографія, запис трьох робіт на авдіоплівці, завірені копії залікової книжки або виписки з екзаменаційної відомості та рекомендаційні листи.

Детальнішу інформацію щодо фонду можна отримати за адресою: Graduate Awards Office, University of Ottawa, 115 Syraphin-Marion, Ottawa, Ontario, K1N 6N5 Canada. Телефон: (613) 562-5800 (дод. 1459). Е-пошта: grdaward@uottawa.ca. Факс: (613) 562-5730.

Маруся Яворська.

Книжки, надіслані до „Свободи"

І.Т. Муковський, О.Є. Лисенко. „Звитяга і жертовність" – українці на фронтах Другої світової війни. Ця монографія є першою спробою дослідження участи воїнів-українців у війні з німцями та японцями. В основу покладено історико-хронологічну послідовність ратної звитяги громадян України на фронтах, боротьби національного підпілля, участи українців у збройних силах США, Канади, Франції та інших країн. Пошуково-видавниче аґентство „Книга пам'яті України", Київ, 1997 рік.

Петро Ващик. „Зоряні вітрила" – збірка віршів ілюстрована художніми творами учасників Київської студії „Троєщки". Рівне-Конектикат, 2001 рік.

Січень в історії

1 січня – 50 років тому, 1952 року, в Києві відкрито перший в Україні планетарій.

5 січня 1918 року в УНР увійшли в обіг перші українські гроші.

6 січня 1898 року народився український поет Володимир Сосюра, автор знаменитого вірша „Любіть Україну".

6 січня 1938 року– народився видатний український поет Василь Стус, жертва комуністичного режиму.

7 січня – 75 років від дня народження українського поета Ростислава Братуня (1927-1995). Народився у м. Любомлі, тепер – Волинської області. У 1959 році закінчив Львівський університет, був головним редактором журналу „Жовтень", очолював Львівську організацію Спілки письменників України. Автор ряду збірок. Значну частину віршів становить інтимна лірика. Р. Братунь – автор лібрето опери „Заграва" (1959, композитор А. Кос-Анатольський).

8 січня – 90 років від дня народження Аркадія Філіпенка (1912-1983), українського композитора, народного артиста УРСР. Народився у Києві, у 1939 р. закінчив Київську консерваторію (у класі композитора Д. Ревуцького) Твори: дитяча опера, оперети, вокально-симфонічна поема, симфонія, кантати, оркестрові та фортепіянні п'єси, хори, музика до вистав і фільмів.

12 січня – 95 років від дня народження Сергія Корольова (1907-1966), видатного російського та українського ученого, конструктора ракетно-космічних систем, академіка Академії наук СРСР. Народився у Житомирі. У 1924-1926 роках навчався у Київському політехнічному інституті. У 1930 році закінчив Московське вище технічне училище і одночасно Московську школу льотчиків. Був в'язнем сталінського режиму. С. Корольов очолював проєктування й запуск балістичних і геофізичних ракет, ракет-носіїв і космічних кораблів, перших автоматичних міжпланетних станцій „Зонд".

14 січня – 100 років від дня народження Василя Минка (1902-1989), українського письменника, драматурга-комедіографа. Василь Минко народився у с. Минківці, тепер Харківської області. У 1922 році навчався у Харківському інституті народної освіти. Автор п'єс, оповідань, нарисів і повістей, книги спогадів.

15 січня – 10 років тому (1992) Верховна Рада України ухвалила указ про Державний гимн України (затверджено музичну редакцію, автором якої є Михайло Вербицький).

18 січня – Переяславська Рада ухвалила рішення про українсько-московський альянс, який започаткував понад 300-літнє поневолення України Москвою.

19 січня – 90 років від дня народження українського кінорежисераТимофія Левчука (1912-1998). Народився у с. Бистріївці, тепер Ружинського району Житомирської області. У 1934 році закінчив Київський кіноінститут. З 1934 році працював на Київській кіностудії художніх фільмів. З 1970 року – професор Київського театрального інституту імені І.Карпенка-Карого. Створив ряд фільмів. Автор книг „Люди і фільми", „Тому, що люблю". Лавреат Державної премії УРСР імені Т. Шевченка (1971).

22 січня - День Соборности України. Встановлений Указом Президента України від 21 січня 1999 року. У 1918 року Центральна Рада IV Універсалом проголосила Українську Народну Республіку. У 1919 році в цей же день було проголошено Злуку (об'єднання) Української Народної Республіки із Західньо-Українською Народною Республікою в соборну самостійну Українську державу.

22 січня – 85 років від дня народження українського співака Миколи Ворзулєва (1917-1967). Народився у м. Павловську, тепер Воронезької области. Вокальну освіту здобув у Мінській консерваторії. Володів красивим голосом широкого діяпазону, який дозволяв йому співати як ліричні, так і драматичні партії. З 1957 року – соліст Київського театру опери та балету імені Т. Шевченка.

27 січня – 70 років від дня народження Бориса Шахліна (1932), українського гімнаста, абсолютного чемпіона Олімпійських ігор (1960), світу (1958), Европи (1955).

28 січня – 10 років тому (1992) Верховна Рада України ухвалила указ про Державний прапор України – стяг синього і жовтого кольорів.

29 січня 1918 року – відбувся бій українських студентів з більшовицькими окупантами під Крутами.

30 січня – 10 років тому Україна стала членом Наради з безпеки і співробітництва в Европі (тепер – Організація з безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ).

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує своїх членів та українську громаду

–на доповідь–

„ПРОБЛЕМА ЗБЕРЕЖЕННЯ АРХІТЕКТУРНИХ ПАМ'ЯТОК ЛЬВОВА",

яку виголосить АНДРІЙ САЛЮК

президент Благодійного фонду „Збереження історико-архітектурної спадщини м. Львова"

Доповідь відбудеться

в неділю, 20 січня 2002 р., о год. 3:00 по пол.

в будинку НТШ:

63 Fourth Ave (між 9 і 10 вулицями), New York

Дещо про романтичну...

(Закінчення зі стор. 7)

що символізує „братерську співпрацю чотирьох активних варн народного організму: Брахманів (мислителів), Кшатріїв (державних адміністраторів і воїнів), Бізнесменів і Спеціялістів" (с. 125). Нарешті, гимном 16-ої арійської нації об'явлено подану теж без авторів „Молитву за Україну" – це насправді нам всім відоме „Боже великий, єдиний...". Чи думав Микола Лисенко, що він пише для 16-ої нації? Та що там Лисенко, адже він не був ані бізнесменом, ані спеціялістом!

„Перехід" був би не вартим уваги прикладом кретинізму в „розгулі демократії", якби не нагадував провокаторську писанину бравих хлопців КГБ з відділу боротьби з буржуазним націоналізмом, якби примітивні символи не разили тепер око в репрезентативних установах нашої держави на американському континенті і якби справжні етнологи мали хоча б десяту долю його бюджету для своїх публікацій.

Як самостійний феномен українська романтична етнологія була б блискучим прикладом поєднання мовного дискурсу і політики. Парадокс української реальности, однак, у тому, що високі чиновники і політики, замість творення і оперування мітами, самі потрапляють на їх гачок і на цілком серйозно трактують такого собі українського, а то й діяспорного „брахмана" чи брамина.

Несприймання етнології як практичної науки кидає її в повну залежність від перефарбованської ідеології, хоч звичайно буває навпаки: з відродження науки про етнос починається відбудова національного „я".

Подібну ситуацію бачимо в сучасному українському кіномистецтві, в якому покутує неопрацьованість етнічної історії, створюючи псевдопатріотичні, шароварні твори, а шароварний стиль переходить з концертів і кінотеатрів на стиль інтерпретації національної ідеї в повсякденному дискурсі.

Реакція на романтичну етнологію з'являється різка і не обов'язково з табору етнологів. Деконструкція звісних національно-культурних символів – таких, як мати-Україна і батько Тарас, заявляє про себе все голосніше в працях літературознавців і культурологів, яких, за свідченням одного з письменників, інколи відносять до „ідеологічно ворожого" „Гарвардського проєкту". Правда, випускники і прихильники Гарварду знають сучасну західню теорію культури і, можливо, не від того, щоб погратися в політику і заявити народження нової нації, або оголосити „Слово о Полку Ігоревім" містифікацією, або написати серйозно-історичний роман, над яким будуть ламати голову порядні жінки: чи це порнографія, чи уособлення неньки-України. І над усім цим, як посмішка чеширського кота, витає опис Свята Воскресаючого Духа з „Рекреацій" Юрія Андруховича і нагадує про те, що іронічний постмодерністичний літературний дискурс найбільш вдало покищо розв'язує вічну проблему „хто ми і чиї ми діти".

Справжня практична наука про розвиток і характер етносу не бере участи в таких дискусіях, вона, на жаль, поза популярним дискурсом і силиться вижити по академічних інститутах та університетах з катастрофічно обрізаним фінансуванням. В 2000 році бюджет Національної Академії Наук України було зменшено на 38 відсотків. Колись Хведір Вовк писав про антропологію українського народу, базуючись на матеріялах своїх довголітніх польових досліджень, експедицій, і матеріялів, зібраних помічниками. Тепер експедицію можна організувати тільки за кошти гранту або цілеспрямованого державного фінансування, як сталося з проєктом опису Чорнобильської зони українського Полісся, народна культура якого зберігала багато архаїчних рис, в яких науковці вбачають праслов'янські і навіть праіндоєвропейські корені. Проєкт здійснював в 1990-их роках Інститут мистецтвознавства, фолкльористики та етнології ім. М. Рильського НАНУ і мав підтримку від Міністерства Чорнобиля.

Автентичну народну культуру знаходимо і на українському Півдні, що масово заселявся в XVIII–XIX століттях. На жаль, в архівах Інституту Рильського є лише поодинокі фолкльорні записи з південних областей. Наші спроби активізувати працю філіялу Інституту в Херсоні не потривали довго з браку коштів. Абсолютно не описана в сучасних термінах південна багатокультурність, а вона могла б бути ключем до вирішення політичної дискусії про „народ України" і „російськомовне населення".

Говорячи про опанування сучасною українською наукою досвіду світової теорії культури та антропології, не можна не згадати публікацій Львівського Інституту народознавства НАНУ – таких, як періодичне видання „Народознавчі зошити", де не тільки можна зустріти переклади клясичних антропологічних праць, але і спроби спиратися на них в аналізі українського матеріялу. Київський та Львівський університети і Києво-Могилянська академія видають українські переклади праць з кола обов'язкового читання для американських та західньоевропейських студентів-гуманітаріїв.

Можливо, за яких 10 років ми нарешті будемо мати нове покоління етнологів, яких не змилиш романтикою зі Сходу і не злякаєш модною теорією зі Заходу, і які будуть мати гострі кігті і зуби, щоб „вибити" собі бюджет на дослідження в рідній країні.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Вам треба ім'я для нового "члена родини"?
Задзвоніть на Україну!

Січень, 1921 Січень, 2002

ЗАУПОКІЙНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ

ЗА СПОКІЙ ДУШ СВ. П. СПОЧИЛИХ ТВОРЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ, ПОЗА МЕЖАМИ БАТЬКІВЩИНИ: МЕЦЕНАТІВ, ФУНДАТОРІВ, ДОБРОДІЇВ, ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ — ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ: БОГОСЛУЖЕННЯ ВІДБУДУТЬСЯ В БІЛЬШИХ МІСТАХ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В ОСТАННЮ НЕДІЛЮ СІЧНЯ 2002 р.

РЕКТОРИ УВУ ВІД 1921 – 2002р. ЯКІ ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

Олександер Колесса · Станіслав Дністрянський · Іван Горбачавський · Теодор Щерба · Дмитро Антонович · Андрій Яковлів · Сергій Шелюхін · Олександер Мицюк · Іван Борковський · о. Августин Волошин · Вадим Щербаківський

Іван Мірчук · Юрій Панейко · Микола Василів · Олександер Кульчинський · Василь Орелецький · Володимир Янів · Богдан Т Цюцюра · Петро Гой

ФУНДАТОРИ ПОСТІЙНИХ СТИПЕНДІЙНИХ ФОНДІВ ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Теодор Витвицький · о. Ярослав Тростянецький · Пастор Іван Луцик · Евгенія Онуферко · Богдан Онуферко · Інж Софія Гаєвська · маестро Петро Андрусів · проф. Омелян Кушнір · Ярослава Кушнір · д-р Юрій Кишакевич · пл. сен. проф. Степан Салик · мгр Володимир Романовський · Наталія Романовський

Іван Синидяк · Інж. Володимир Бакалець · Роман Бакалець · Анастазія Пирська · Михайло Пирський · Анна Олійник · Федір Олійник · Іван Галавай · Мартин Новаківський · Катерина Синидяк · Катерина Коленяк · д-р Ілля Андрусяк · Мирослав Німець

д-р Юліян Політило · Мирослава Молдован · Інж. Адріян Горницький · архітект Орест Гладкий · Олександер Ярош · Інж. Іван Кравчук · д-р Семен Гик · Ксеня Лучканич · о. Григорій Лиско · Матильда Німець · Микола Попович · Роман Кушнірчук · Евдокія Кушнірчук

Евген Луцький · Марія Малащук · д-р Роман Малащук · д-р Володимир Савчак · д-р Михайло Сосновський · д-р Константин Савчук · Анастазія Псуй · проф. Макар Каплистий · Марія Каплистий · Юліян Монастирський · Нестор Стельмах · Федір Савечка · д-р Петро Богданський

мгр Мирон Утриско · інж. Ярослав Когутяк · Нестор Когутяк · Любов Княгиницька · о. Ярослав Княгиницький · Микола Німець · Теодозія Стельмах · Григорій Стельмах · Тереса Божик · Григорій Божик · проф. Пилип Гайда · д-р Володимир Душник · Антін Цапар

Ілля і Анастазія Мельник · Іван Головко · Петро Турчин · проф. д-р ректор УВУ Іван Мірчук із дружиною проф. Марією · Інж. Остап Захарків · д-р Любомира Зазуля-Коцур · Роман Кухта · Василь Івасин · Проф. д-р Петро Гой · Стефан і Анна Захарчуки

МЕЦЕНАТИ, ДОБРОДІЇ і ЧЛЕНИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Авраменко Василь
Андроняк Петро
д-р Андрусяк Ілля
проф. Антонович Адам
Артимишин Юрій
мгр. Базарко Іван
мгр Баран Михайло
Барагура Марія
Баско Люба
мгр Басюк Еміліян
Бекерський Іван
д-р Борковський Роман
Боярська Марія
о. Бутринський Маркіян
д-р Варварів Константин
о. д-р Великий Атаназій
д-р Вергун Василь
Вертипорох Богдан і Юлія
Вітрик Петро
д-р Бобеляк Дмитро
Вовк Олександер
Возьний Осип
Вомпель Марія і Роман
Вороняк Олександер
Герич Василь і Анна
мгр Гик Марія
Гладкий Орест
д-р Голіят Роман
Гошовський Леонтин
о. Грабець Володимир
д-р Гребеняк Ірена
Данилишин Григорій
Данилюк Роман
д-р Дармограй Петро і Галя
Дахнівський Дмитро
Дацків Ярослав і Іванна
д-р Дзядів Роман
д-р Домбчевський Іларійон
інж. Дубик Богдан
д-р Дудка Михайло
інж. Іванчишин Роман
мгр. Залуська Наталія
Зацухний Микола
Зубаль Стефан
інж. Кмета Ігор
Камінський Олександер
проф. К.і А. Кисілевські
Кий Василь
Кобилецький Володимир
Когут Михайло і Софія
мгр. Колінко Василь
Колодій Іван
д-р Комаринський Ярослав
Комендант Іван
Костів Семен
д-р Кос Роман
д-р Кравчук Роман
Кравець Юрій і Ядвіга
д-р Костюк Сергій
д-р Кудрик Олег
інж. Кузик Дмитро
Кузик Юрій
Кузьмин Йосиф
Курчак Оля
д-р Кушнір Юрій
Кухній Михайло
Кушей Степан і Володимира
Кучкуда Василь і Пелагія
мгр Кух Надія
Лабунька Марія
Лешко Теодор і Стефанія
проф. Лев Василь
д-р Логаза Михайло
д-р Лоза Михайло
мгр. Лозинський Евген
Макар Марія
мгр. Мартинюк Микола
Марчук Петро
Марусяк Осип
Матковська Марія
Михалевич Михайло
д-р Мичковський Мирослав
д-р Мороз Роман
д-р Моцюк Петро Роман
Натина Василь
д-р Ничка Олександер
Новак Микола
Новак Стефанія
Округко Андрій
Оренчук Ярослав
Остроський Володимир
д-р Палідвор Василь
Папуга Володимир
мгр. Пашко Олександер
Петраш Григорій
д-р Політило Юліян
Поритко Іван
Поритко Роман
Потоцька Анеля
проф. Придаткевич Роман і Лідія
Пришляк Богдан
Прядка Андрій
Прядка Параскевія
інж. Пушкар Стефанія
інж. Раковський Роман
Рокіцький Стефанія
д-р Рубчак Богдан і Марія
проф. Рудакевич Іван
Рудик Ірена
Савка Микола
Савків Оксана
Салюк Григорій і Клавдія
Семущак Лев
Серабин Стефан
о. Сивенький Любомир
д-р Сидорак Олександер
Сенчишак Микола
д-р Сілецький Богдан
Сікора Стефанія
Станецький Іван
проф. Старосольський Юрій
дир. Стефанович Богдан
Стельмах Іван і Татіяна
о. Степаненко Микола
проф. Стецюк Василь і Марія
Сусла Софія
д-р Тарнавський Остап
інж. Ткач Ярослав
о. Ткачук Іван і Ірена
Токарчук Катерина
Токарчук Теодор
мгр Чорний Микола-Досінчук
ген. Шандрук Павло і Ольга
Ходновська Марія
проф. Храпливий Зиновій
Хухра Дарія
Ценко Володимира і Микола
Фафендик Степан
д-р Филипчак Борис
Федусь Петро
д-р Фішер Рудольф
проф. Хомин Іван
Юзенів Михайло
мгр. Яців Петро
Цебрій Григорій і Дора

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДИ БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ У СЛІДУЮЧИХ МІСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ

(остання неділя в січні, що цього року припадає на 27 січня 2002 р.)

МЮНХЕН: Церква Свв. Андрія і Покрови;
Церква Св. Миколая

ЛОС АНДЖЕЛЕС: Церква Рождества Пречистої Діви Марії
Церква Св. Володимира

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ: Церква Св. Архистратига Михаїла
Церква Св. Покрови

КЛІВЛЕНД-ПАРМА: Катедра Св. Володимира
Церква Св. Покрови

ЧИКАГО: Катедральна церква Св. Володимира
Собор Свв. Володимира і Ольги

НЬЮ-ЙОРК: Катедра Св. Володимира
Церква Св. Юра

СТЕМФОРД: Катедра Св. Володимира Великого

БАВНД БРУК: Церква-Пам'ятник Св. Андрія Первозваного

ВСІХ ЧЛЕНІВ ПРОФЕСОРСЬКОГО СКЛАДУ, СТУДЕНТІВ І АЛЮМНІВ УВУ, МЕЦЕНАТІВ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО — ПРОСИМО В ЧАСІ ВІДПРАВ (неділя, 27 січня 2002 р.), ДЕ Б ВИ НЕ БУЛИ ПОЄДНАТИСЯ З НАМИ В ПОХОДІ МОЛИТОВ ДО ВСЕВИШНЬОГО ЗА ТИХ, ЩО ЗНАННЯ СВОЄ І ПРАЦЮ СВОЮ ВІДДАЛИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ, ВДЯЧНІСТЬ І ПОШАНА СПОЧИЛИМ ЧЛЕНАМ ВЕЛИКОЇ РОДИНИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Tel.: (212) 353-3029
Fax: (212) 260-5408
Office Address:
UFU Foundation, Inc.
43 St. Mark's Place
New York, N.Y. 10003

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

Mailing Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION,INC.
P.O.BOX 1028
NEW YORK, N.Y. 10276

Юрій Клен, він ж – Освальд Бурґгардт

До 110-ліття від народження

Юрій Клен – це псевдонім Освальда Бурґгардта, добре відомого в західній діяспорі видатного українського науковця, літературознавця, поета, критика та перекладача, ім'я якого було заборонене в підсовєтській Україні.

Освальд Бурґгардт, як і Євген Маланюк, Олег Ольжич, Леонід Мосендз, за визначенням комуністичної влади, „був втіленням злісного ворога соціялістичного ладу і співця буржуазно-націоналістичної еміґрації".

Народився Освальд у 1891 році, в німецькій родині, в селі Сербинівці на Поділлі. Родина виховувала дітей в любові до рідної мови та звичаїв свого народу, і водночас – в любові і пошані до України, яка стала для них другою батьківщиною. Після закінчення київської гімназії Освальд студіює на філософічному факультеті Київського університету англійську, німецьку і слов'янську мови та загальну історію літератури.

З початком Першої світової війни російський уряд заслав його, разом з 13 німецькими юнаками, в далекий Архангельський край. До Києва повертається після революції 1918 року і відразу відновлює тісні зв'язки з літературознавцями, які гуртувалися довкола особи видатного науковця і поета Миколи Зерова. Разом з ним виїздить вчителювати у Баришівку на Київщині, де незабаром його заарештували більшовики. Звільнений за стараннями письменника В. Короленка з в'язниці, повертається до Києва і закінчує університетські студії аспірантським дипломом, викладає у вищих школах німецьку і французьку мови.

Вихований на кращих творах світового клясичного мистецтва, Освальд Бурґгардт творить разом з іншими видатними поетами й літературознавцями так зване „П'ятірне гроно неоклясиків", яке орієнтується на добрих зразках старогрецької і староримської та західньоевропейської поезії. До „грона", крім М. Зерова і О. Бурґгардта, належали Павло Филипович, Михайло Драй-Хмара і Максим Рильський. Неоклясики в першу чергу старалися очистити засмічену пролетарськими графоманами українську літературу і довершеною формою вислову підняти її на високий інтелектуальний рівень. Прагнули також унезалежнити свою творчість від посторонніх впливів.

Захоплений духовним відродженням України на початку 1920-их років і почуваючись не-

Освальд Бурґгардт.

від'ємною його частиною, Освальд Бурґгардт зайняв помітне місце у колі неоклясиків у тогочасній Академії Наук, де збирались такі передові літературні науковці, як Сергій Єфремов, М. Новицький, Віктор Петрів та інші. Треба відзначити, що неоклясики чи не першими відчули наступ імперіялістичної політики сталінізму на творчу інтелігенцію, в якій більшовицька влада добачала поважну небезпеку для себе. З тієї причини ЦК Комуністичної партії у 1925 році видав постанову „Про політику партії в галузі художньої літератури", а згодом, через п'ять років, зфабриковано „процес СВУ" (Спілки Визволення України), під час якого ув'язнено і фізично знищено десятки неукраїнських майстрів слова і який повною мірою відкрив Освальдові очі на мету більшовицької влади. Арешт М. Рильського у 1931 році спонукав Бурґгарда покинути Україну. Він виїхав з письменницькою делеґацією до Німеччини і звідти вже більше не повернувся. З глибоким болем стежив за подіями в Україні, гостро переживаючи арешти побратимів-неоклясиків, трагічну долю яких передчував.

Захистивши докторську дисертацію в 1936 році, О. Бурґгардт викладає славістику в Мінстері та інших університетах Німеччини й Австрії. Пише літературні твори, а перші поезії, які мали великий вплив на літературний процес у Західній Україні, почав друкувати в „Літературно-науковому віснику" у Львові й Празі – під псевдом Юрій Клен. Відразу виявив себе як ерудит, майстерний перекладач, про якого академік Юрій Шевельов висловився, що „іноді його переклади перевищували оригінали".

До образу дорогої для нього України поет звертається у поемах „Прокляті роки" і „Попіл імперій" – вони пройняті глибоким співчуттям до українського народу, його національно свідомих синів і дочок, бо довелося їм пройти через жахи, перед якими блідне Дантове пекло. Змальовуючи поетичним словом трагічну дійсність України, Юрій Клен яскраво ілюструє два напрямки сталінської політики в Україні – знищення селянства як основи нації, та інтелігенції, яка є її рушієм і мозком. У поетичних строфах закликає автор до молитви за тих мучеників, яким довелось випити повну чашу горя, за тих, кому не вистачило сил до боротьби з ворогом і за тих, хто був змушений „за хліб і чай виспівувати нам пекло, наче рай":

Помолимось за тих, що у розлуці
Помруть, відірвані від рідних хат;
Помолимось за тих, що у розпуці
Вночі гризуть залізні штаби ґрат,
Що душать жаль у невимовній муці,
За тих, кого веде на страту кат.
Над ними, Господи, в небеснім тверді
Простри свої долоні милосерді!..

Крім згаданих творів, Юрій Клен залишив ліричну збірку „Каравели", кілька прегарних новель („Яблука, „Акація", „Медальйон"), цінний есей „Спогади про неоклясиків", а також численні переклади з англійської, німецької, французької та інших літератур.

Цей небуденної ерудиції мистець слова відійшов у вічність в 1947 році, в розквіті творчих сил. Проживаючи в злиднях у переселенчих таборах Австрії та Німеччини, хворий, без належної опіки, помер від запалення легенів. Поховали його в Авґсбурзі.

Ім'я і творча спадщина поета неукраїнського роду Юрія Клена, який став палким українським патріотом, повертається тепер в українську літературу, яку він так збагатив і який присвятив усе своє творче життя.

Любомира Мичковська

СПОРТ

Шахи

У Москві закінчилося шосте коло Чемпіонату світу ФІДЕ з шахів, у фіналі якого грали українські шахісти Василь Іванчук та Руслан Пономарьов. Переміг перший з них. Проте оглядачі відзначають великі шанси у шахах 18-річного Руслана.

Міжнародний ґросмайстер Борис Гулько сказав про нього: „Руслан Пономарьов справді незвичайно яскрава зірка з цікавим і розмаїтим стилем, його перемоги закономірні, він „зняв" майже усю

Руслан Пономарьов

збірну Росії – Олександра Морозевича, Євгена Барєєва і Петра Свідлера у півфіналі.

Олімпіяда 2002

КИЇВ. – Федерація гокею України 4 січня затвердила перелік кандидатів до збірної України для участи в Олімпійських іграх -2002 у Солт-Лейк-Ситі. За національну команду в кваліфікації виступить і НГЛ-овець Руслан Федотенко, якого погодилося відпустити керівництво „Філядельфії". Збірна України на олімпійських іграх виступить вперше, і почнуть українці з кваліфікаційного турніру. Через

те, що перерви в іграх НГЛ на період кваліфікації не передбачено, невідомо, чи виступлять за збірну України ще троє українців з найсильнішої гокейної ліґи світу, а саме Дмитро Христич („Вашінґтон"), Олексій Понікаровський („Торонто") та Сергій Варламов („Сент-Луїс").Всього в списку кандидатів до збірної України – 42 гокеїсти, з яких тренерам потрібно буде вибрати 22 гравця. Лише 7 гокеїстів представляють найсильніші українські клюби „Сокіл" та „Беркут".

„Українська...

(Закінчення зі стор. 17)

Подія ця подавалася глядачеві як катастрофа для України. Медведчука, стверджували оглядачі цих каналів, звільнили з посади віце-спікера за... чесність і принциповість. Отакої! Найдіознішого з олігархів, на совісті якого пограбування України, подають з телеекранів як борця за правду. Таке сьогодні в Україні телебачення.

– Професія журналіста в сьогоднішній Україні. Що це – спосіб заробити на життя продажем свого таланту чи свідомий вибір йти заради правди на ешафот?

– Бажаючих йти на ешафот небагато. Більшість з пишучої братії змирилася з тим, що писати можна тільки те, на що отримано дозвіл з „високих" кабінетів. Я помітила, що багато з тих журналістів, які ще вчора були бойовими й безкомпромісними, неначе виправдовуючись, повторюють банальну характеристику нашого фаху: „Журналістика – це друга найдавніша професія", маючи на увазі, що першій (проституції) вона не дуже поступається в сенсі продажности. На превеликий жаль, багато справді талановитих журналістів, аби вижити, змушені сьогодні продаватися. Таких бійців, яким був Георгій Ґонґадзе, дуже мало. І так було завжди. Згадаймо, як більшість в часи комунодиктатури схвалювала й прославляла курс КПРС. Серед цієї більшости були й талановиті українські поети, які нині вважаються ледь не головними могильщиками комунізму в Україні. Знаю одного, дуже поважного вченого-суспільствознавця (не буду називати його прізвища), який в 70-ті роки зрадив своїх друзів-дисидентів, пішов на співпрацю з КГБ й отримав за це навіть помешканння в одному з будинків цієї сумнозвісної організації. А недавно в якійсь газетці прочитала, що цей жалюгідний чоловічок - „совість нації". Ось так! Стус ліг в землю в холодній Мордовії, а цей пересидів в кагебістській квартирі всі політичні „хурделиці" і став сьогодні „совістю нації". Так і в журналістиці.

Минуть роки, забудеться прізвище Ґонґадзе, і хтось з сьогоднішнього обслуговуючого персоналу Суркіса, Рабиновича чи Медведчука вилізе на трибуну й битиме себе в груди, заявляючи: „Я боровся тоді з режимом". З іншого боку, я розумію багатьох своїх колег, яким треба якось жити, годувати свої родини. Вони змушені йти і служити. Ми вже встигли забути наше комуністичне вчора, коли журналісти оголошувалися підручними комуністичної партії й не мали вибору. На жаль, ті правила гри повертаються сьогодні в Україну. Причому у потворнішій формі. Талант доводиться продавати безпринципним негідникам, у яких два боги – гроші й влада. Заради них вони йдуть на будь-які злочини.

Міст - це завжди надійно!
МІСТ MEEST
Грошові перекази в Україну
та по цілому світі
за декілька хвилин.
MoneyGram
International Money Transfer
Корпорація МІСТ
вибір тих,
хто добре рахує свої гроші!
Доставляємо гроші безпосередньо до рук адресата
зробіть усмішку своїх рідних щасливішою!
Надійний сервіс та найкращі ціни - гарантуємо завжди!
найкраща обслуга!
найнижчі ціни!
ПАЧКИ
в Україну, Росію, країни СНД та по всій Східній Європі
ПІДБИРАЄМО ПАЧКИ З ДОМУ
Щоденна висилка контейнерів
Щохвилинний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення
До ваших послуг більш як 380 агентів по всій Північній Америці
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно
Ми поряд: 1-800-361-7345
Міст - найбільша в світі українська висилкова фірма по висилці грошей та пачок в Україну, країни СНД та Європи

Слово про моїх батьків

Залучаючи чек на пресовий фонд „Свободи", надсилаю допис про моїх батьків, селян св. п. Ілію і Анну Панчишиних, які відійшли у вічність в Чикаґо. Вони були членами УНС і багатьох організацій в Україні, Австрії, Німеччині, Венесуелі і США.

Мій батько Ілія Панчишин народився у 1897 році, за Австро-Угорської монархії, в селі Літовище, повіту Броди. Після закінчення народної школи учився кравецтва і допомагав у сільському господарстві. У Першій світовій війні воював проти військ Антанти, був поранений, повернувся додому, де 1924 року в селі Пеняках повінчався з Анною Орловською. Працював домашнім кравцем. У добу, коли визвольні кличі залунали в Україні, без ваган вступив в ряди ОУН.

В липні 1941 року, коли у село увійшло німецьке військо, батько, який знав німецьку мову, був перекладачем і багатьом українським полоненим допоміг у звільненні з полону. Він став провідним членом ОУН, а коли німецька влада почала переслідувати українських патріотів, батько виїхав до Австрії, де належав до підпільної організації ОУН і був заарештований. Після капітуляції Німеччини батько перебував в таборі переселенців в Ляндеку, Австрія, належав до церковного братства.

У 1948 році його шлях простелився до Південної Америки, у Венесуелю. Цього року засновано першу УГКЦ на горі Кальварії. Мама вступила в члени Марійської дружини, була членкинею комітету „Української громади", Об'єднання Союзу Українок, опікункою Спілки Української молоді, відвідувала хворих у шпиталях чи вдома. У 1959 році переїхала до Чикаґо, стала членкою УНС. Мої батьки були дуже активні в громадському, церковному і політичному житті, підтримували загально-корисні акції та з великою посвятою віддавали свій труд для добра церкви, молоді і громади.

Мої батьки після працьовитого життя відійшли у вічність і поховані на українському католицькому цвинтарі у Чикаґо. Вічна їм пам'ять!

Осип Панчишин,
член 131-го Відділу УНС
в Чикаґо

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
ділиться сумною вісткою, що 2 січня 2002 року
відійшов із цього світу наш член

бл. п.
д-р СТЕПАН ВОРОХ

доктор дентистики, громадський діяч, ініціятор багатьох громадських акцій

Вш. дружині, донці, синам та братові з родинами складаємо наші щирі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА НТШ

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЬЮ-ЙОРК

ділиться сумною вісткою з лікарською родиною та українською громадою, що в середу, 2 січня 2002 року відійшов у вічність на 81-му році життя член та колишній голова УЛТПА Відділу Метрополії Нью-Йорк і заслужений громадський діяч

бл. п.
д-р СТЕПАН ВОРОХ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5 січня 2002 року в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а тіло Покійного спочило на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Горем прибитій Родині складаємо щирі співчуття.

За управу УЛТПА Відділу Метрополії Нью-Йорк:

д-р Леся Кушнір – голова
д-р Марта Кушнір– секретар

УПРАВА
Східньо-Европейського
Дослідного Інституту
ім. В. Липинського (СЕДІ)

зі смутком сповіщає, що 2 січня 2002 р.
відійшов у вічність

бл. п.
д-р СТЕПАН ВОРОХ

член Управи СЕДІ, відомий громадський та культурний діяч української діяспори в США

Шановним Дружині та Родині Покійного складаємо найщиріші вислови співчуття

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА СЕДІ
у Філядельфії

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас дорога, незабутня
ДОНЯ, МАМА, ДРУЖИНА, СЕСТРА, ТЕТА

бл. п.
МАРТА з КУШНІРІВ БОБАК

на 50-літньому порозі життя 2 грудня 2000 р.

Цією дорогою хочемо подякувати, в першу болючу річницю смерти, всім Рідним, Приятелям і Знайомим, що в нашому горі поспішили зі словами, розрадами, квітами, датками на добродійні цілі і своєю участю в похоронних відправах віддали останню прислугу.

Складаємо подяку о. монсеньорові Якові Мельникові, парохові церкви Вознесіння П.Д.М. у Філядельфії за відслуження похоронних відправ і прощальну промову в церкві.

Дякуємо похоронному заведенню Михайла Насевича за взірцеве переведення похорону. Дякуємо братанці Галині Мілянич за пращальне слово, як також слова п. Петрусі Савчак від Українського Освітньо-Культурного Центру та п. Рені Цюк від 88 відділу Союзу Українок Америки.

Повідомляємо що загальна сума добровільних датків зложених в пам'ять Марти Бобак вже були передані і отримані:

4.500 дол. – на Коропецький сиротинець в Україні;
1.635 дол. – на Juvenile Diabetes Foundation;
480 дол. – на Служби Божі в пам'ять Марти Бобак.

Нехай Господь Бог винагородить Вас своїми ласками!

Вічна пам'ять покійній Марті Кушнір-Бобак!

Батьки	– МИРОСЛАВ І АННА КУШНІР
муж з дітьми	– ОЛЕГ, ОЛЕНКА й ІВАН БОБАК
сестра з мужем і дітьми	– РОКСОЛЯНА, МИХАЙЛО, АНДРІЙ, ДМИТРО І УЛЯНА ЛУЦІВ

За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
зі смутком повідомляє, що 1 січня 2002 року в Нью-Йорку відійшла у вічність

бл. п.

д-р права ІРЕНА ПАДОХ

довголітній член НТШ,
вірний друг і опора свого чоловіка – колишнього голови НТШ

Вп. донькам та їх родинам, а також усім близьким і рідним висловлюємо щире співчуття.

Вічна Їй пам'ять!

УПРАВА НТШ

В глибокому смутку повідомляємо приятелів і знайомих, що 5 січня 2002 р., у Вашінґтоні помер

бл. п.

РОСТИСЛАВ (РОСТИК) СЕРАФИМОВИЧ

нар. 19 березня 1930 р. в Кременці, на Волині.

Вічна Йому пам'ять!

Друзі Покійного

У глибокому смутку повідомляємо членство ОДВУ і всю українську громаду, що 31 грудня 2001 р. у Філядельфії відійшов у вічність

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЯЦІВ

нар. 15 лютого 1915 р. в Дрогобичі, Галичина

Магістер економічних наук, діяльний член ОУН з передвоєнних часів у Галичині й на еміграції, довголітній член Центральної управи ОДВУ, колишній секретар Ц.У. ОДВУ, довголітній член управи Округи УНСоюзу і секретар 32 відділу УНС ім. О. Ольжича, колишній член Контрольної Комісії ЗУАДК-у, член управи Товариства Дрогобичан, довголітній фінансовий референт управи Т-ва українських горожан Філядельфії.

Діяльний член відділу УАКРади у Філядельфії, автор чисельних світоглядових статтей в українській пресі та інших публікаціях. Патріот, відданий українській, національній ідеї; осиротив українські громадські організації і своїх давніх друзів.

ПАРАСТАС відбувся в понеділок, 7 січня 2002 р., о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Насевича при Бравн і Френклін вул.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА – у вівторок, 8 січня 2002 р., о год. 10-ій ранку в катедрі Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії, а відтак похорон на цвинтарі св. Марії на Факс-Чейс.

Центральна Управа ОДВУ – голова О. Процюк

Ділимося сумною вісткою, що 29 грудня 2001 року з волі Всевишнього, відійшла у вічність

бл. п.

МАРІЯ ЛЮБОМИРА ГЛАДКА
з дому КОГУТЯК

вдова по бл. п. арх. Орестові Гладкому
народжена в Івано-Франківську (Станіславові), Україна

ПОХОРОН відбувся 3 січня 2002 року з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Залишені в смутку:

сестрінка	– ІРИНА СВЙОНТЕК з мужем ВОЛОДИМИРОМ в Івано-Франківську, Україна
братаниця	– АНЯ КОГУТЯК БЕРАРДІ з мужем РОЛЯНДОМ та НАТАЛКОЮ з ріднею і ЮРКОМ ВЕНЯЛИКОМ в La Grande Motte, Франція
родини	– КОГУТЯКІВ, ВИННИЧУКІВ, ГАВРИЛЮКІВ, МОНЧАКІВ

та ближча і дальша родина в Україні, Англії, Америці й Канаді.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 8 січня 2002 р. відійшла у вічність на 81-му році життя

бл. п.

ОЛЬГА, ІРИНА з ПОРЕНДОВСЬКИХ БІЛОСТОЦЬКА

Залишила в глибокому смутку:

сина – СТЕПАНА з дружиною ХРИСТЕЮ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 10 січня 2002 р.в українській католицькій церкві Богоявлення Господнього в St. Petersburg, Florida.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що у вівторок, 1 січня 2002 р. відійшов у вічність наш найдорожчий БРАТ, ШВАҐЕР і СТРИЙКО

бл. п.

ЛЕВ ЛЕСЬКІВ

нар. 12 вересня 1926 р. в Бучачі, Україна

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 8 січня 2002 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 E Tabor Rd., Philadelphia, PA.

ЗАУПОКІННА СЛУЖБА БОЖА в середу, 9 січня 2002 р., о год. 10-ій ранку в церкві св. Йосафата у Філядельфії, Па., а відтак на цвинтар Пречистої Діви Марії на Факс-Чейс.

У глибокому смутку залишилися:

брат – МИКОЛА з дружиною СОФІЄЮ
братанка – МАРІЯ
братанки – МИХАЙЛО з дружиною ЛЕСЕЮ і дітьми ЮРКОМ, АДР'ЯНОМ і НАТАЛКОЮ
– ВОЛОДИМИР з дружиною АННОЮ і дітьми ПЕТРУСЕЮ і АНДРІЙКОМ
та ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

З великим сумом повідомляємо рідних, знайомих та цілу українську громаду, що 1 січня 2002 року упокоїлася у Бозі на 92-му році життя

св. п.

д-р права ІРЕНА ПАДОХ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в днях 3 і 4 січня, а ПОХОРОН – 5 січня з церкви св. Юра в Нью-Йорку на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Залишені у смутку:

доньки – МАЯ і ХРИСТЯ з чоловіками
внуки – МАРКО, СТЕФАНІЯ і СОФІЯ
та ближча і дальша родина

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів просимо складати датки на НТШ або на Український Музей в Нью-Йорку.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

ділиться з громадянством сумною вісткою, що після довгої недуги закінчив свій земний шлях

бл. п.

д-р ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО

довголітній член Президії УВАН, віце-президент в останній каденції, активний учасник наукового життя Академії, дорадник та колега.

Опечалену, осиротілу Родину просимо прийняти глибоке співчуття від членів Управи та співробітників.

Вічна Йому пам'ять!

Управа УВАН

СВІТОВА НАУКОВА РАДА ПРИ СВІТОВОМУ КОНҐРЕСІ УКРАЇНЦІВ
ділиться сумною вісткою з членами й українською громадою в діяспорі і в Україні, що 30 грудня 2001 року упокоївся в Бозі на 78-му році життя

бл. п.
проф. д-р ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО

колишній голова Наукової Ради при СКВУ, екзекутивний віце-президент і діючий президент УВАН, директор архіву і бібліотеки УВАН, директор архіву в Hunter College, відомий громадський діяч і історик

Опечаленій Родині складаємо наше глибоке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

ПРЕЗИДІЯ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА І РЕДАКЦІЙНА КОЛЕҐІЯ „УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИКА"
з великим сумом повідомляють громадянство , що 30 грудня 2001 року в Нью-Йорку відійшов у вічність

бл. п.
д-р ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО

довголітній член УІТ, член управи УІТ, співробітник „Українського Історика", архівар-історик і видатний громадський діяч.

Вельмишановній Родині висловлюємо глибоке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

ПРЕЗИДІЯ УІТ

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 19 грудня 2001 року упокоїлась в Бозі дорога МАМА і БАБЦЯ

бл. п.
ОЛЬГА ФЕДОРІВ
з дому ОСТАФІЙЧУК

народжена в Чернівцях на Буковині.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 22 грудня 2001 р., в церкві св. Івана, Бенгор, Мейн.

У смутку залишені:

донька – ІРИНА з мужем д-ром БОГДАНОМ СЛАБИЙ
внуки – д-р НАТАЛКА СЛАБИЙ
– магістер СТЕФАНІЯ СЛАБИЙ
– МИКОЛА СЛАБИЙ

Вічна Їй пам'ять!

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
Станиця в Дітройті, США

Ділимося сумною вісткою з членством і українською громадою, що в п'ятницю, 21 грудня 2001 року відійшов у вічність довголітній член станиці

бл. п.
ВОЛОДИМИР ЗАХАРІЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 24 грудня з церкви св. Йосафата на цвинтар св. Гробу у Саутфілд.

Горем опечаленій Родині Покійного складаємо наше щире співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА СТАНИЦІ

В глибокому смутку повідомляємо, що в неділю, 6 січня 2002 року відійшов у вічність на 89-ому році життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО, ПРАДІДО, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.
д-р медицини ЮЛІЯН МОВЧАН

лікар, журналіст, письменник

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 12 січня 2002 року в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон Н. Дж. о год. 10-ій ранку, а відтак на Український Православний цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина – ОЛЕНА
доньки – ОЛЯ МОВЧАН-ІВАНИЦЬКА
– ЛІДА ПЛЕШ
внуки – АНДРІЙ ПЛЕШ з дружиною ОЛЬГОЮ
– АДАМ ПЛЕШ
– ОРЕСТ ІВАНИЦЬКИЙ
– ОЛЕГ ІВАНИЦЬКИЙ
правнучка – МАРІЯ
сестри в Україні – ОЛЕКСАНДРА і АНАСТАЗІЯ з родинами та ближча і дальша родина в Америці, Україні, Аргентині і Польщі

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів Родина просить складати пожертви на:

ADU–Detroit Branch, Text Book Project, P.O. Box 888, Warren, MI 48090;
Ukrainian Educational Council UCCA, P. O. Box 391, Cooper Station, New York, NY 10276.

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
Станиця в Дітройті, США

Ділимося сумною вісткою з членством і українською громадою, що в неділю, 23 грудня 2001 року відійшов у вічність член станиці

бл. п.
МИКОЛА КАВЕЦЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 28 грудня з церкви св. Йосафата на цвинтар Воскресіння у Монт Клеменс.

Горем опечаленій Родині Покійного складаємо наше щире співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА СТАНИЦІ

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що 30 грудня 2001 року відійшов у вічність наш найдорожчий, невіджалуваний ЧОЛОВІК, ТАТО та ДІДУСЬ

бл. п.
проф. д-р ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО

нар. 22 червня 1923 року в с. Марківці, Чернігівської обл.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 2 січня 2002 року.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в четвер, 3 січня в церкві св. Михаїла в Uniondale, NY. Похований на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Залишені в глибокому смутку:

дружина – ОЛЕНА
доньки – ОЛЯ з чоловіком ДЖО та дітьми ХРИСТИНОЮ, ЛОРІ та ДЖЕНІФЕР
– ЛЯЛЯ з дітьми МИКОЛОЮ та АНДРІЙКОМ
сестра – МАРУСЯ ГЛИМБОЦЬКА з родиною

Вічна Йому пам'ять!